

У пошані
до піонерів —
лицем
до молоді!

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

SVOBODA

UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 81-83 Grand St.
Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНКОСОУ: 435-8740
— Тел. з Нью-Йорку: —
BArclay 74125
УНКОСОУ: BArclay 7-5337

РІК LXXVII. Ч. 7. ДЖЕРЗІ СІТІ І НЬЮ ЙОРК, ВІВТОРОК, 13-ГО СІЧНЯ 1970 ЦЕНТІВ 15 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, JANUARY 13, 1970 No. 7. VOL. LXXVII.

— КОРОТКІ ВІСТІ —

Понеділок, 12 січня 1970

В АМЕРИЦІ

ВООВНІВЧІ ГРУПИ ЧОРНИХ І БІЛИХ планують в четвер 15-го січня, в день народин провідника д-ра Мартіна Лютера Кінга, протестувати проти "політики репресій і народознавчої практики у відношенні до чорних та індіан в цій країні". 15-го січня мають відбутися поминальні Богослужіння та протестаційні акції в 24-ох містах ЗСА. В Богослужіннях згадуватимуть вбитого д-ра Кінга, вбитих членів "Чорної Пантери" та інших жертв репресій. Організують ці протести представники Нового Мобілізаційного Комітету Закінчити Війну у В'єтнамі, представники Чорної Пантери та Конференції Південних Християнських Провідників. Представник Чорної Пантери Рей Мессей Гюїт повідомив, що в справі репресій чорних та індіан приготується скарга до Об'єднаних Націй.

ДЕПАРТАМЕНТ СКАРБУ КУПИВ ЗОЛОТА від Німеччини за 500 мільйонів дол., що є найбільшим купком золота в повсякденних роках. Починаючи від 1958-го року ЗСА зменшували запаси свого золота аж до весті 1968 року, коли ці запаси зменшилися були з 22,9 біліяона до менше як 10 біліяонів. Після купки німецького золота запаси американського становлять 11,7 біліяона. Західна Німеччина продавала золото, бо потребувала американських доларів, резерви яких значно зменшилися після того, як там збільшилася була в жовтні минулого року вартість німецького марку.

СУДДА ДЖЕНМС А. БОЙЛ НЕ ДОЗВОЛИВ свідкови вододозору Джанові Фаррарові на розправі в справі втоплення панни Мері Джо Колечне сказати про те, що вона могла б була жити, коли б її хтось своєчасно був врятував. За свідчення Едварда Кеннеді, в якому вона впала у воду з сенатором. Сенатор сам врятувався, а чойно пізніше хотів її рятувати, але не міг дістатися до аята через сильний струм води. Суддя дозволив говорити вододозору тільки про те, як він, дев'ять годин після катастрофи, витягнув втоплену панну Колечне з аята, що було у воді. Таке подад до відома працівник суду в Едгартані, де переслухували свідків в справі катастрофи 18 липня 1969 р. Всі п'ять товаришок панни Колечне, що були з нею на прийнятті 18-го липня, зізнали під присягою, що на прийнятті дуже мало пили алкоголю. Кеннеді зізнав, що випив тільки дві чарки.

У СВІТІ

У БРЮССЕЛІ ВІДБУЛОСЯ наприкінці минулого тижня 2-денне засідання 7-членної Західно-європейської Унії, на якому 5 міністрів закордонних справ членських держав Європейської Економічної Спільноти погодилися не розглядати справи тісничої політичної єдності Європи раніше, як тільки вже після приєднання до ЕЕСПільноти також Британії. Заснована в 1955 р. Західно-європейська Унія охоплює 6 держав ЕЕСПільноти — Францію, Західну Німеччину, Італію, Голландію, Бельгію і Люксембург та Британію. Франція бойкотує Унію від року і тепер також була несприятливою.

ФРАНЦІЯ ПРИЗНАЛА, що продала Лівії 50 джетових бомбовиків "Міраж". Лівія майже не має свого летунства. Для вишколу пілотів тих літаків треба 2-4 роки, а один літак типу "Міраж" вартує 19-12 осіб залоги. Ізраїльські й західні фахівці твердять, що ті літаки напевно дістануться Єгиптові, або будуть вжиті проти Ізраїлю, коли Лівія формально приєднається до арабських держав, що поведуть проти Ізраїлю нову війну.

МОСКОВСЬКІ "ІЗВЕСТІЯ" ШИРОКО РОЗГОЛОСИЛИ ароду Комуністичного Китаю і ЗСА на відновлення розмов у Варшаві на амбасадорському рівні. "Ізвестія" висловлюють згодом, що ЗСА і Комуністичний Китай, злигуються проти Советського Союзу, — китайська преса говорить те саме про ЗСА і СССР. "Ізвестія" лаються проти "маоїстів" за їх "очорнювання" СССР.

ПРИМІСР СССР АЛЕКСІС КОМІТІ ПРИПНЯВ американського сенатора Юджина МекКарті і мав з ним за секретну розмову. Демократичний сенатор Ю. МекКарті, кол. кандидат на президенту ЗСА, відвідав у Москві амбасаду Північного В'єтнаму, переконуючи — без успіху — тамошніх комуністів, щоб вони виявили прізвища полонених американців.

ІСПАНСЬКА ПРЕСА ВІЯВЛЯЛА тепер, що 26 грудня еспанський міністр закордонних справ Грегоріо Лопез Браво, летючи до Манилі на інавгурацію філіппінського президента Маркоса, зупинився в Москві і там мав довшу розмову з головою західно-європейського відділу в міністерстві закордонних справ СССР. Від часу еспанської громадянської війни не було ніяких контактів між тими двома державами.

МІЖ ПАРИЖЕМ І ПАМОМ СХОПЛЕНО в минулу п'ятницю американський пасажирський літак і скеровано його, створюючи пильоту, до Бейруту в Лівані. Вилучив був 26-річний француз, Кристіан Бельон. Перед приземленням він пошкодив машинерію літака стрілами з кулі. Його арештували, але припускають, що не покарають його суворо, бо він висловлювався ворожо проти Ізраїлю та захоплено про Ліван. 8 членів залоги і 8 пасажирів, як також швидко змонтований літак вже вернувся до Парижу.

Помер д-р Осип Волошун, кол. старшина УГА

Нью-Йорк. — Д. Осип Волошун, колишній адвокат у Раві, Руський в Західній Україні, кол. поручник Української Галицької Армії, який перебував із нею цілу визвольну війну, довголітній службовець Головної Канцелярії Українського Народного Союзу аж до останньої своєї недуги, помер в суботу 10 січня ц.р. в одному з нью-йоркських шпиталів на 81-му році життя. Покійний відзначався великою совісністю і солідністю у праці та в особистих відносинах. До останніх тижнів перед своєю смертю ходив струнко, як воляк, і дбав за свій зверхній вигляд. Панахиди відбудуться у вівторок 13-го і в середу 14-го січня у похоронному заведенні Петра Яреми о годині 8-й веч., а похорон в четвер 15-го січня з названою церквою до православних катедр св. Володимира при 82-й вул., звідкіля відіде на Український Православний цвинтар у Савт-Бавид Бруксу, Н.Дж.

ДОПОМОГА ПОТЕРПІЛИМ ВІД ЗЕМЛЕТРУСУ УКРАЇНЦЯМ В ЮГОСЛАВІІ БУЛА ОДНИМ З ГОЛОВНИХ ПРЕДМЕТІВ ЧЕРГОВИХ НАРАД ЕКЗЕКУТИВИ УККА

УККА пожертвував \$1,000 та закликає всі наші центральні установи до пожертв для потерпілих; проф. Лев Добрянський, після відвідин на Далекому Сході, пропонує "азіацію" В'єтнамської війни для її швидкого закінчення.

Нью-Йорк. — Справа негайної допомоги п'яти тисячам українців в Югославії, які потерпіли, втрапивши майже все, що мали під час страхотливого землетрусу в місцевості Ваня Лука й околиці з іншим жовтня минулого року, була одним з головних предметів чергових нарад Екзекутиви Українського Конгресового Комітету Америки, які відбулися тут минулої п'ятниці, 9-го січня, у вечірніх годинах у приміщенні НТШ. Народи відкрив і ними проводили, вітаючи приїзних та складаючи новорічні побажання, екзекутивний віце-президент УККА Йосип Лисогір. Після прийняття порядку наради секретар Ігнат Білієвський відчитав протокол з попередніх нарад, які відбулися 11-го листопада м.р. та були першими після Х Конгресу Американських Українців.

Д-р Вод. Галам реферус справу допомоги жертвам землетрусу

Справу і потребу негайної допомоги українцям в Югославії, які потерпіли від землетрусу, зreferував член Екзекутиви УККА, президент Злученого Українського Американського Допомогового Комітету д-р Володимир Галам. У відповідь на проголошені в пресі заклики геоградського архієпископа ВПРЕОС. Гаврила Букатка та Президії Секретаріату Світового Конгресу Вільних Українців до українських крайових центрів, ЗУАДК порозумівся насамперед з Екзекутивним Комітетом Українського Народного Союзу, який розпорядився окремим Фондом Наглої Потреби, та порозумівся з іншими місцевостями Югославії розгорнулася оживлена дискусія, в якій не було проблемою чи допомагати, а тільки як найшвидше і як найкраще можна допомогти. В результаті Екзекутива УККА рішила дати власний приклад, внаслідок чого на пропозицію свого скарбника дир. Петра Пуцила — зі своєї каси \$1,000 на допомогу потерпілим в Югославії (Закінчення на стор. 8-й)

Егно потверджує "приваність" ЗСА в тихоокеанському обширі

Джакарта, Індонезія. — Віце-президент Спіро Егно прибув в минулу суботу 10 січня до Індонезії з Сінгапуру. У Сінгапурі він конференцію з прем'єром Лі Куан-ю. Сінгапур стурбований своєю безпекою, коли в наступному році Британія відкличе з його порту свої військові кораблі. Віце-президент Егно заявив, що ЗСА готові перегорити з Малайзією, Сінгапуром, Австралією і Новою Зеландією проблеми забезпечення цієї частини азіатського Півдня й тихо-океанського обширу спільними зусиллями проти загрози з боку Комуністичного Китаю. Потвердивши, що ЗСА не будуть висилати своїх фронтонних військ на оборону заморських країн, Віце-президент заповів, що З'єднані Стейти висилатимуть до доків Сінгапуру свої пошкоджені кораблі й літаки для ремонту. Таким чином ЗСА заманіфестують свою прихильність Малайзії й Сінгапуру та свою "приваність" в тому обширі. В Індонезії Спіро Егно нараджувався з міністром закордонних справ Адамом Маліком, який проте заявив, що між Індонезією і Америкою нема ніяких контрверсійних справ, які вимагали б особливого обмірковування. Малік був двічі у Вашингтоні й там обидва рази стрічався вже з віце-президентом Спіро Егно.

Біафрі запрошує катастрофа -- ЗСА поспішають з допомогою харчами

Лондон. — Бритійський зичним винищуванням — град, який стоїть у постійному контакті з колишньою зовнішньою колонією Нігерією, який вона признала була в 1960-му році державу самостійність, потверджує, що нігерське військо, перейшовши до довго підготовленої офензивної, захопило останні важливі пункти спротиву Біафрі. Нігерці зайняли місто Овері й останню тимчасову столицю Біафрі Орлю і настільки загрожують летовищу в Улі, що припинено весь тамошний легальний рух. Улі було останнім "віком у світ" Біафрі, колишньої Східної провінції Нігерії, яка проголошена була своєю державою незалежності у протесті проти фізичного винищування нігерцями племені Ібос. Голова Біафрі та лідер її незалежницького руху, колишній губернатор Східної провінції, ген. Одумегу Ойяну відлетів з членами своєї родини і свого уряду до Лібівілію в Гавоні, щоб дістатися до Парижу і відітлі керувати мировими переговорами з центральним урядом Нігерії. Однак голова Нігерії ген. Якубу Говон, покладаючись на волю перемоги, застерігся проти "втручання у внутрішні справи Нігерії" будь-якою чужою державою, закликав рештки біафрійського війська, щоб вони піддалися та заповіли, що біафрійці не потребують лікарської пімги і зупиняться. Але з остраху перед новим фі-

УККА дає 1,000-доларовий приклад

Над з'ясуванням д-ром В. Галамом справами допомоги потерпілим від землетрусу українцям в Ваня Луці та інших місцевостях Югославії розгорнулася оживлена дискусія, в якій не було проблемою чи допомагати, а тільки як найшвидше і як найкраще можна допомогти. В результаті Екзекутива УККА рішила дати власний приклад, внаслідок чого на пропозицію свого скарбника дир. Петра Пуцила — зі своєї каси \$1,000 на допомогу потерпілим в Югославії (Закінчення на стор. 8-й)

Оксана Крипс обрана до провінційного парламенту Бритійської Колумбії

Ванкувер, Канада. — Українці Канади вступили в новий, 1970-й рік не тільки із першим українського роду губернатором провінції, що ним став д-р Воробець у провінції Саскачеван, але й з першою жінкою українського роду, що була обрана до провінційного парламенту. С нею пані Оксана (Агнес) Крипс, яку обрано до провінційної законодавчої асамблеї Бритійської Колумбії з ванкуверської виборчої округи. Пані Оксана Крипс належить до найбільш активних й енергійних українців Канади. Не зважаючи на свої численні функції в культурному, громадському, виховному й товариському загально-кандійському житті, зокрема у Ванкувері, вона не менш активна в багатьох ділянках українського життя та очолює ванкуверський Відділ Комітету Українців Канади. Вона брала участь у Першому Світовому Конгресі Вільних Українців два роки тому. Разом зі своїм мужем та двома дочками, Юлією і Стефанією з членами Українського Народ. Союзу. Вибора до провінційного парламенту відбулися ще в серпні минулого року, але сесії новообраної асамблеї починаються щойно 22-го січня цього року, отже в

Посол Оксана Крипс

сам День Української Незалежності. Свій пост в асамблеї здобула пані Оксана більшістю понад 4,000 голосів на всіх 47,000 управлених до голосування. Не тільки українці Канади, але й Америки та напевно в інших країнах, зокрема на Рідній Землі пиштимуться досягненням і успіхами пані Оксани, бажаючи їй найкращих успіхів і в майбутньому. Адреса посла Оксани Крипс: Mrs. Agnes Krupps, M.L.A., 772 West 52nd Avenue, Vancouver 14, B.C., Canada.

Стемфордський Владика Кир Йосиф про підричну акцію комуністів

Бруклін, Н. Й. — На Пресфорі в українській Католицькій Церкві в Брукліні Північ промовляв Пресфорський Кир Йосиф Шмондхольський вказував на те, що комуністи в цій країні ведуть зручну підричну акцію проти демократичного способу життя, діставивши до телевізійних, радіових та часописних комунікаційних засобів. Владика Шмондхольський в'язав до промови Вл. Мати Марії ЧСВВ, яка говорила про небезпеки для нашої молоді. Пресфорський Владика закликав батьків, щоб найкраще дозволили своїм дітям слухати телевізійні аудіовідео, бо навіть в так званих "дитячих і молодіжних" телевізійних передачах дуже часто є місця, що не надаються для дітей. Пресфору відкрив парох церкви св. Духа Всесвітлий о. Николай Вояковський, який привітав Владика Кир Йосифа, Вл. Мати Марію та Вл. Принципальку гай скую о. Василія в Нью-Йорку, Сестру Емілію, о. пралата Емілія Манастирського, о. дек. Лета Федорика та численних гостей і 350 своїх парохіян, які вщерть виловили велику шкільну аудиторію. Д-р М. Заричний поінформовав про працю в парафії та в с-

"Українські традиції живуть" — пише американський журнал в Сиракузах

Сиракузи, Н. Й. (Н. Н.) — Місцева американська газета "Геральд Америкен" п'ять перших сторінок, включно із загальною, свого недільного ілюстрованого додатку "Емпас" з 4-го січня видала описові й ілюстрації українських традицій, йорданських та національних традицій, описуючи активність в місцевій українській католицькій церкві, св. Івана Христителя, парохом якої є впрен. о. шамб. Василь Середович, а його сотрудином вч. о. Роман Балецький. На першій, загальної сторінці цього журналу з 4-го січня поміщено велику на цілу сторінку колярову фотографію, на якій видно в церкві біля трапезної о. шамб. Середовича в ризах, в оточенні двох вітаних хлопців, Петра Кузановського та Ростислава Захвечива, і голови парафії-як Раді Івана Кіпка, які приготувалися до святкування Йорданських Свят. На дальших сторінках наведено репортаж Джина Рауша про українські різдвяно-святотичні, зокрема йорданські традиції, із підкресленням дбайливості священиків, сестер та громадян, щоб ці вікові традиції українського народу, що їх уже від років заперечує і нищить комуністичний окупант в Україні, зберегти, збагачувати та передати молодшій генерації. "Молоді люди — їхнє виховання, їх майбутнє та їх щастя — мають багато уваги в парафії св. Івана Христителя" — сказано в репортажі й описано наведено ряд доказів для потвердження цього. В парафійській школі, директоркою якої є відома також парафіянка в Джерзі Сіті і в Чикаго сестра Венігана, назавання української мови є обов'язково, хоча може тільки половина дітей володіти (Закінчення на стор. 7-й)

ГРОМАДА В НЬЮ ЙОРКУ ВПІЗНАЧИТЬ РОКОВИНИ ДЕРЖАВНОСТІ ПІД ЗНАКОМ МОЛОДІ

Нью-Йорк. — Велика Українська Громада цієї метрополії, під проводом свого Комітету Об'єднаних Американсько-Українських Організацій — Відділу УККА, вже відома з того, що дбає про оригінальні програми для відзначення великих національних свят і річниць. Це відноситься також і до цьогогірної програми Свята Самостійності і Соборності Української Держави, що відбудеться тут в залі Фестивалу Інституту при 225 Вест 24-й вулиці в неділю, 25-го січня, о год. 4-й по полудні. Цим разом програма, свята буде всеціло під знаком молоді, що її, коли мова про мистецтво, чи не найвідатніше репрезентуватиме на цьому святі спроваджений з Торонта славний дівочий хор "Веснівка" під диригентурою Квітки Зорич-Кондратської. Танкове мистецтво нашої молоді зареєструє танцювальний ансамбль місцевих Осередку СМА "Верховинці" під керівництвом О. Гензи. Під знаком молоді буде і святкова промова, яку вголосить молодий наш науковець, щойно найменований на керівника російських і східно-слов'янських студій в Мангеттен Коледжі, проф. д-р Володи-

Дівочий хор "Веснівка" з Торонта

мир Стойко. Імпреду того дня попередять перед полюдом Богослуження в нашіх студії в Мангеттен Коледжі, проф. д-р Володи-

ПАМ'ЯТАЙТЕ ПРО КОНВЕНЦІЮ В ТРАВНІ ЦЬОГО РОКУ! ВАШ ГОЛОС МАТИМЕ ТИМ БІЛЬШЕ ПЕРЕКОНЛИВУ СИЛУ, ЧИМ БІЛЬШЕ НОВИХ ЧЛЕНІВ ВИ ДО ТОГО ЧАСУ ЗОРГАНІЗУЄТЕ! КОНВЕНЦІЙНА ОРГАНІЗАЦІЙНА КАМПАНІЯ ВЖЕ ПОЧАЛАСЯ!

ТРИБУНА У. Н. СОЮЗУ

РІК XVII СІЧНЯ, 1970 Ч. 1 (156)

Ярослав Падок

ДОЛЯ БУЛА ЛАСКАВОЮ ДЛЯ НАС

Це останнє число „Трибуни УНСоюзу“ підготовлено до друку ще за „старого, доброго“ року, хоч поглядається воно вже у Рокі Новому. За звичаєм пишмо про цього нового гостя — Новий Рік з великої літери, хоч з крихіткою для року старого. Зокрема про минулий 1969 рік слід було б писати — й згадувати — не лише великими буквами, але й з великим признанням і вдоденням.

Бо хоч у часі писання цих рядків наша завзята ювілейна кампанія за дальший ріст Українського Народного Союзу не була ще зовсім закінченою, то все ж відомі були її великі успіхи й останній день, чи дріб, вже багато не могли змінити в загальному. Салатіс нашої рідної і рокової, з уваги на ювілей, праці.

В минулому ювілейному році ми придбали понад 5,000 членів, що ставить його серед найкращих років в історії УНСоюзу. Розмір минулорічного успіху не зменшує, але напакі підкреслює, здобуток двох великих, найкращих років перед двадцятьма роками, а саме 1949 року, коли УНСоюз придбав 8,154 нових членів та 1950 року, коли забезпечено 6,032 особи. Від того часу оці ми вперше досягли й перейшли кругле, імпонуюче число 5,000 членів. Ця армія нових членів це тим більший осад, що минулий рік готує порівняти із згаданими, багаторічними, бо тоді свіжо прибула була до гостинних американських берегів сотисячна „маса“ українців, яка спонтанно горнула до союзового гурту. Де нам до тих років і де ці нові пришелиці, яких ми радо приймали б до нашої установи. І де ці десяти заслужені, давних секретарів-підперів, які в УНСоюзі бачили незначення своєї держави й йому, виключно йому, присвячували весь свій вік. Ко-

ли ми все ж таки з таким успіхом закінчили минулий рік, то здійснили це, поборюючи величезні перешкоди, завдяки подвоєним зусиллям та подвоєнному завзяттю. І ще тому, що доля була ласкавою для нас і для 75-річного Батька Союзу в його пам'ятному, ювілейному році. Бо ж знаємо, що успіхи громадської праці наперед математично обрахувати не завжди можна. Скілки разів такий самий вложений труд приносить різні висліді. Бо безліч умов і причин складається на успіх кожної, загальної, громадської акції, яких передбачити не можна. Тому треба бути вдячним долі, коли вона не відвернулася до нас й дала нам осягнути й дожити гарних успіхів нашої праці.

І треба бути вдячними усім тим, які, забуваючи за свою вигоду і потрібний відпочинок, а то й часто занебдуючи свої родинні й особисті інтереси, вкладали не лише багато часу і труду, але й не менше серця в дальшу розбудову УНСоюзу й до того в його великому ювілейному році. Власне тому, що минулий рік був роком 75-річчя УНСоюзу, наш успіх у цьому є подвійно цінним. Минулорічна кампанія не була першою ані останньою в доробку й багатому на труднощі й успіхи житті УНСоюзу. Ось, що не проминула вона й ми ще не мали змоги зробити. Її остаточні підсумки, а вже звертаємося лисцем у майбутнє і закликаємо всіх, яким дорога наша громада і її передова установа, до нової, конвенційної, кампанії. Во життя людини і громади не знає передішки, не дозволяє на перерви. Воно вимагає беззастановної активності і кожний перестанок це крок назад. А на крокуванні ззад наш УНСоюз обі не може й не хоче дозволити, зокрема після великого ювілею й до того ще на порозі нової Конвенції.

ОБОВ'ЯЗОК НЕ ЗНАЄ ПЕРЕШКОД

Кажуть: обов'язок кличе! Цей обов'язок закликав на Союзівку двох членів Головної Контрольної Комісії УНС: Володимира Гірянка (на фото зліва) з Віндзорі і Івана В. Іванчука (на фото справа) в Чикаго, які попереднього тижня перевели там інвентур, відвідувши нараду з головним касиром УНС дир. Петром Пуцило (на фото посередині).

Петро Пуцило

СВІЙ ДО СВОГО ПО СВОЄ...

(Промова у Віндзорі з нагоди спалення гіпотки)

В першій мірі я хочу зложити Вам щирий привіт від Головного Уряду УНСоюзу. Мені приємно бути з Вами з приводу такої важливої події у Вашій громаді, якою є спалення моргеджу! Ви позбулися довгий, УНСоюз позбувся довжиків, а який то сичачував рати. Так маємо змогу допомагати й іншим громадам в Канаді.

Вперше я присутній на такій імпрезі. Звичайно, це збори, ювілей, христини чи весілля союзівців, на яких не раз треба бути і щось доброго сказати. Треба щось доброго й про Віндзор сказати, але що? В історії американсько-канадських зносин Віндзор завжди фігурував, як важливий граничний пункт, через який шла еміграція в обидві сторони. Через Віндзор шов бізнес, робітники до Дітроїту, а навів контрабанда в часі проґресії. Віндзор це найбільше американське місто в Канаді! Не видно різниці між Дітроїтом і Віндзором: такі самі люди, будинки, авта, навів і гроші. І подібно як Маймі на Флориді є найбільшим „Ер-порт“ Ізраїлю (так кажуть жиди), так Віндзор є найбільшим граничним пунктом Америки, бо через це місто американський народ їде до Канади, до Пайнт Пілія на пікніки, а українці поспішають в гості до наших цибуляних фермерів в тому районі. А як з українським Віндзором? Треба ствердити, що Віндзор є американським вікном до української Канади. Через Віндзор йшла з Америки вся пошта, політики, висланники України. Через Віндзорські двері вийшов і УНСоюз до Канади. Але не штука „вломитися у відкриті двері“, коли з другого боку Вас щиро вітають і приймають! І Віндзор приймав з Америки полк. С. Коновальця, полков. Сушка, полк. Сеника, Гривіського, Гетьмана Данила! Приймав висланців УНСоюзу: колишнього Головного Радного Дідика й інших головних Урядовців УНСоюзу.

Щоб твердо стала десь армія, вона мусить зробити собі мостовий причілок, там розтаборитися і звідти йти далі! Таким мостовим причітком, як ми в Америці називаємо „біч гедом“, був і є для УНСоюзу — Віндзор! Знайшлася Союзова армія на чолі з отаманом Хріном, полковником Дудом, сотником Косіковським, бл. п. хорунжим Зеленим і четарем

Рочестерська Округа відзначила 75-ліття УНСоюзу

У Рочестері, Н. Й., відбулося дня 14 грудня 1969 р. урочисте відзначення 75-ліття існування й діяльності Українського Народного Союзу. Сяло відкрив голову 217 Відділу УНС Констатин Шевичук коротким словом про те, що без допомоги У. Н. С. українська громада в Рочестері не була б такою міцною й організованою. Нині в Рочестері, крім Відділу У. Н. Союзу є УРС і „Провидіння“, с. 5 Народних Домів, 2 українські католицькі та 2 українські православні церкви, працюють молодіжні організації, т. д. Потім виступив Жіночий Хор 46-го Відділу СУА, під керівництвом п. Ірени Костинюк. Хор відспівав український та американський гимни і декілька народних пісень. Зібрані щиро оплескували виступ хору. Далі святом провадив колишній Головний Радний УНСоюзу Василь Гузар. Перед вечерею, о. монс. Микола Бабак із укр. католицької церкви св. Йосафата провів молитву і побажав УНСоюзові нових успіхів у новому наступному 25-літті. По смачній вечері, приготуваній Українсько-Американським Клубом, головну промову вголосив Президент УНСоюзу Йосип Дидогір. Промовець привітав оціта та всіх зібраних від імені Екзекутивної УНС, розповів історію створення УНСоюзу та навів багато фактів великої праці УНСоюзу для добра народу

Констатин Шевичук

ПРОГОЛОШЕННЯ КОНВЕНЦІЙНОЇ КАМПАНІЇ

ЗА ДАЛЬШИЙ РІСТ УНСОЮЗУ ТА ЗАКЛИК ДО АКТИВНОЇ УЧАСТИ В НІЙ

СОЮЗОВІ ДІЯЧІ!

За нами важливий ЮВІЛЕЙНИЙ РІК, а перед нами ще важливіший РІК КОНВЕНЦІЙНИЙ. Минулий Ювілейний Рік був новим межовим стовпом в історичному розвитку Українського Народного Союзу і знову та ще вимовніше потвердив давню істину, що ця найстарша і наймогутніша українська установа в Новому Світі таки справді і в кожному відношенні с Українською Заморською Твердиною. Найвищі церковні і державні достойники Америки і Канади були членами Почесного Ювілейного Комітету УНС та висловили найвищі признання і подив до праці і ролі УНСоюзу в житті і розвитку українців в Новому Світі та в їх зусиллях допомогти українському народові на рідній землі в його змаганнях до волі і незалежності.

В тому Ювілейному Рокі УНСоюз записав нову світлу сторінку своєї всебічної служби народові. Ювілейні святкування в Нью Йорку, Шамокіні, Дауфіні та багатьох інших містах Америки і Канади, включно з прем'єрою опери „Анна Ярославна“, завершення підготовки другого тому монументальної Англомовної Енциклопедії Українознавства, найактивніша участь союзових діячів і членів в нашому релігійно-церковному, громадському, культурному і господарському розвитку нашої спільноти під ювілейним ключем: „У ПОШАНІ ДО ПОНЕРІВ — ЛІЦЕМ ДО МОЛОДІ!“ створили нові передумови до ще більшого і ще світлішого розвитку нашої великої установи.

Могутнім поштовхом до дальшого розвитку всієї нашої Громади була в ювілейному році, як і в минулому, фінансово-господарська служба УНСоюзу. Виплата дивіденди членам у тому році дійшла до трьох чвертей мільйона доларів; мільйони доларів виплачено членам за дозрілі грамоти і спадкоємцям померлих; уделено на великі суми гіпотечних позичок членам та громадам на будову церков, шкіл, народних домів; видано грібні десятки тисяч доларів пожертв на численні церковні, народні, виховні та харитативні цілі!

Тепер ми вступили в новий, Конвенційний Рік. Наша 27-ма Конвенція віддалена від нас на нецілих п'ять місяців. Тому немає часу ані радуватися нашими великими успіхами в ювілейному році, ані відпочивати по ньому. Добро нашої установи кличе нас до нової праці і до нового змагання і то негайно.

Тому на початку нового, конвенційного року, проголошуємо нову, конвенційну кампанію, спрямовану на дальший, безперервний розвиток і ріст Українського Народного Союзу і закликаємо усіх Вас до найбільш активної участі в ній.

Метою цієї кампанії ставимо придбання 2,500 нових членів до часу Конвенції, яка розпочнеться 18-го травня цього 1970 року, з метою доповнити загальне число членів УНСоюзу до 90,000. Нехай ані один із союзових відділових і головних урядовців, а зокрема секретарів та організаторів, не стоїть осторож цієї важливої кампанії. Нехай кожний з нас віддасть весь свій запал, все своє знання та всю свою енергію для піднесення на щабель вище нашої установи.

В минулому ювілейному році ми здобули повний успіх. Придбавши кругло 5,500 нових членів ми вписали цей рік поміж найбільш успішних роки в цілій 75-річній історії Українського Народного Союзу.

Зробім ще успішнішим цей новий рік нашої чергової Конвенції. Прибудьмо на Конвенцію із ще кращими успіхами, і ділом та новими успіхами докажм, що перед Українським Народним Союзом є дальші, великі можливості, безперервного розвитку і росту. Щоб скористати з них, треба нам УСІМ із ще більшою наполегливістю, завзяттям та енергією продовжувати ту акцію, яку ми з таким успіхом розгорнули в кінцевих місяцях ювілейного 1969-го року!

Зокрема то бажав бути вибраним делегатом на Конвенцію, нехай ділом докаже, що він гідний виконувати цей високий уряд. Кількість приєднаних членів це найкраща кваліфікація на уряд конвенційного делегата, автім цього вимагає також статут УНСоюзу.

В глибокій вірі в невичерпну енергію та посвятку своїм суспільним завданням нашого громадянства в цілому та в неменшій певності у безастережне віддання нашого союзного загалу Українським Народним Союзом, проголошуємо цей заклик у твердому переконанні, що за ним прийдуть нові великі діла й нові великі успіхи.

ГОЛОВНИЙ ЕКЗЕКУТИВНИЙ КОМІТЕТ УНС

Дано в Головній Канцелярії УНСоюзу в місті Джерзі Сіті під Новий Рік 1970.

ВЗАЄМНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ: УНС ЗАБЕЗПЕЧУЄ МАЙБУТНЄ МОЛОДІ, МОЛОДЬ ЗАБЕЗПЕЧУЄ МАЙБУТНЄ УНС

У теперішній трирічній організаційній кампанії Українського Народного Союзу з метою збільшити кількість його членства до 100,000 у 1969-му році, в якому припадає 75-ліття УНС, окрему увагу віддається організації молоді. Забезпечення молоді в УНСоюзі має вільну вартість, як для самої молоді, так і для УНСоюзу та всієї нашої української громади на північно-американському континенті, для їх взаємного майбутнього. Для підкреслення цієї уваги і важливості, „Свобода“ публікує в цій кампанії фотознімки новоприєднаних молодих членів УНСоюзу, якщо — очевидно — ці фотознімки нам надіслані.

Олена Шумилова, учениця 10-ї класи Академії св. Юра, Василь Шумилова, ученик 4-ї класи школи св. Юра, Данило Слободян, управитель „Союзівки“ — приятель молоді, та Віра Шумилова, учениця 8-ї класи школи св. Юра. Це діти Ірени Шумилової-Шуварської та Тараса Шумилова, рекордуючого секретаря 457-го Відділу — Т-ва „Культура“ в Нью Йорку. Всі вони члени УНСоюзу і діти ідуть слідами батьків: Олена за прикладом матері складив вже свої власні поезії, а Василь і Віра ще офіційно не пробували своїх сил ані в поезії, ані в малюванні. Фото зроблене в часі побуту молоденків членів УНСоюзу на гостинній „Союзівці“.

Роман і Володимир Яремчуки, члени 361-го Відділу УНСоюзу, Т-ва „Дністер“ в Нью Йорку. Їхні родичі є вже теж членами УНСоюзу, а батько Іван сповідав уряд члена Контрольної Комісії 361-го Відділу.

Христина А. Гуска і Катерина Гуска, доні Володимира і Стефана Гуски, наймолодші члени 150-го Відділу УНСоюзу в Піттсфілді, Масс. Батько Христі і Катерини був впродовж 15 років секретарем Відділу а тепер вже 10 років сповідав уряд переділки Відділу. Він уродженець Америки, інженер по професії, який зберігав в своїй родині любов до свого. Коли Бог обдарував його двома дочками, Володимир Гуска вписав їх до своєї організації — УНСоюзу і виховує їх так, щоб вони засвоїли собі любов і прив'язання до всього українського. (Закінчення на стор. 5-й)

НАРАДИ СОЮЗОВИХ ВІДДІЛІВ
У ВІНДЗОРІ, ОНТ.

Акт спалення гіпотетики до УНО у Віндзорі. На фото (зліва): гол. касир УНС дир. Петро Пуцило, за ним А. Гришук, пані К. Яворська — голова ОУК, Петро Мудрий — голова УНО у Віндзорі та панна Шишак — голова МУН'у у Віндзорі.

У суботу 29 листопада 1969 р. відбулись у Віндзорі сесії наради п'ятих канадських Союзів Відродження: 506, 504, 463, 464, 341, що належать до Округу з сідом у Дітроїті. Відкрив їх та привітав усіх голова 341 Відділу п. П. Мудрий. Крім 16 відділів урядників, були присутніми на нарадах голівні касир п. П. Пуцило, голівні контролери І. Ващук і В. Гіряк та обл. організатор С. Репета й окр. орг. В. Дідик.

Першим промовляв гол. касир п. П. Пуцило, а його доповідали й подавали свої думки голівні контролери та організатори. Основні думки з промови головно-го касира:

„75-річчя УНСОЮЗУ закінчується в цьому році гаслом: В пошани до піонерів і лицем до молодіжників. Згадуючи тепліми й добримі словами наших піонерів, слід нам пригадати й про деякі недоліки, які стали на перешкоді в тому, що не всі їхні діти ставали після батьків продовжувачами ними започаткованого доброго діла. Одною з причин була та, що їхні батьки, може й з оправданих причин, держали своїх дітей на дуже низьких своїх забезпечення. І, мабуть, тому, коли вони вже доросли, не вважали цього забезпечення вистачаючим, зрозуміли, що свої маловартісні гроші й забезпечувались по чужих комерційних компаніях, навіть не питаючись своїх батьків, чи могли б вони це саме зробити в УНСОЮЗІ. Нині шукають нам винуватців немає потреби, бо користі з того для нас не буде. Як інституція забезпечення, УНСОЮЗУ хоче й мусить жити, а щоб жити, то треба відмолдовувати всі наші Відділи. Треба відмовити й адміністрацію головної канцелярії. Треба відновлювати й модернізувати братську працю по всіх наших Відділах, починаючи від великих, кінчаючи на малих, бо пенсія думання сьогоднішніх людей зовсім не подібна до минулих, навіть і тих, які ще живуть та діють по своїх силах для УНСОЮЗУ. Саме тому й треба нам приналежувати нашу працю до часу й теперішніх потреб сучасних людей, на потреби яких і будемо базувати нашу забезпечену діяльність. Щоб членів Екзекутиви могли задовільно виконати ту працю, вони мусять мати допомогу з усіх наших Відділів. Іншими словами: все треба починати на місяць за звичайної Екзекутиви, бо лише такими спільними зусиллями будемо спроможні виконати наші завдання згідно з теперішніми вимогами часу й кінцевих потреб нашого бізнесу. І до такої праці я вас закликаю та прошу виголосити всі наші плани після тих вимог і наших поглядів. Прошу й закликаю всіх вас у цьому кінцевому місяці грудня надолужити ваші утратені час і здобути таке число членів, яке ваші Відділи повинні нормально здобути. І ви це напевно зробите, якщо всі разом підете планоно у працю“.

Покликання до слова обл. орг. п. С. Репета подякував за цінні думки гол. Касира, який треба буде поступово вводити в життя, ствердив, що кінцеву потребу відмолдовувати відділами на місяць та додав від себе, що ця праця не буде легкою, бо

теперішня генерація дивиться на нашу працю через призму висоти матеріальної винагороди. Закінчив виступ закликав до праці над придбанням членів та просив усіх покликати і його для допомоги в такій праці.

Гол. контролер В. Гіряк поділився думками з урядниками про свою орг. побудову та подав причини, чому наші секретарі не заходять до нашої інтелігенції й не питають її про забезпечення в УНСОЮЗІ. Ствердив також потребу відмолдовувати Відділи, але при тому й додав, що в тій праці треба буде нам усе робити від початку, бо досі не зробили ми жадної підготовки для тієї дуже важливої акції, яка є потрібною, але й дуже делікатною. Саме тому й треба робити її на місяць, а ніколи на наклади згоря. Бо звільнити когось від праці ніколи не буде для нас проблемою, але зате було, с і буде для нас проблемою підшукати добру й відповідну людину для неї. Провів узявши за працю спільними силами та виконати її в місяці грудня в користь 4 відділів. Запевнив усіх, що кожного дня відбудеться готовим допомогти їм усім це виконати в практичній праці.

В дискусії брали участь: п. М. Німчук, Е. Барна, Д. Кошляковський, В. Дідик, В. Палик, І. Хрін та П. Дуда. Ніхто з дискусіантів не опонував висловленим думкам, завапили — усі вони годились з ними, при тому додавали й свої, які відносяться до місцевих обставин і таких, що треба буде в теперішніх часів уживати всіляко, щоб можна було постійно розбудовувати наш УНСОЮЗ. Деякі з них: для всіх — однакова винагорода за відповідну працю; відповідне трактування всіх Відділів — менших і більших; звідуючі відповідними людьми всіх Союзівих Відділів; визнання статуту Відділів Округу та визначення їх їхньої діяльності, включно з матеріальними засобами для праці; права й привілеї всіх організацій та їх відповідні винагорода; підготована відповідна пропаганда, пристосована до місцевих обставин, про діяльність УНСОЮЗУ; радіомовлення та відповідні плани, виготовлені Округами з головною Екзекутивною вже в першого дня в році; допомога в будові Народних Домів там, де зайдуть такі потреби; набуття ще бодай однієї Союзівки для користування тими Відділами і членами та кандидатами у членів, які віддали від теперішньої Союзівки; низько - відсоткові позички для здібних членів-студентів, які не мають матеріальної змоги кінчати вищі студії, однак, під умовою, що хтось із родини повинен відповідно гарантувати, що після закінчення студій, як розпочнуть працювати, вони будуть їх сплачувати, щоб можна було іншим помогти.

Дискусії з а к і вчилися смачною перекускою. Учасники розійшлися домі в тих думках, що в цьому місяці вже від перших його днів почнуть вони свою працю так, що запевнять успішні Відділами у їх розбудові новими членами. І так повинно статися, бо лише тим виправдаємо приїзд на ці сесії й наради головної касира, а також і витрате-

Товариство „Запорожська Січ“, 283 Відділ
УНС в Оборні, Н. Й.

У суботу дня 22-го листопада 1969 року Товариство „Запорожська Січ“ в Оборні, Н. Й., відзначило вчорішню 60-літню Ювілей свого існування та 75-літню УНСОЮЗУ великими та добре підготованим бенкетом. На бенкет було запрошено представників всіх місцевих українських організацій та Головної Управи УНС, який репрезентували п. дир. Петро Пуцило — голівний касир УНС, та п. Запаранюк — голівний радий Ютицько-Сиракузької Округи. Управу міста Оборні репрезентували Павло Леттмор, мейор міста Оборні, який прибув на бенкет зі своєю дружиною, та місєкі радники п. Франціс Беннет і п. М. Фує.

Понад 250 осіб взяло участь в святковому бенкеті. Конгресмен 36-го Дистрикту п. Сем Стреттон, який не зміг прийти, вислав свого віпоручника п. Дмитра Деревецкого та привітальну телеграму.

Голова Товариства п. Михайло Фіго відкрив бенкет, вітаючи гостей, та попросив всіх присутніх встати і одностовинно мовчанкою вшанувати пам'ять тих Піонерів, які в тяжких обставинах вважали до великого діла та організували УНС, якого віткою с і наше Товариство „Запорожська Січ“. Після того п. М. Фіго передав даліше ведення церемонії гостям-майстрам п. Давидові Фер-

нелю, скарбникові нашого відділу, який вміло провадив далішою програмою в англ. мові.

Пан Феррел представив всіх почесних гостей та представників всіх місцевих українських організацій, викликаючи всіх поіменно. Найбільшою атракцією було представлення п-на Івана та Антонія Король, як останніх живучих ініціаторів та засновників нашого Відділу, яким присутні привітали оплесками.

Головним промовцем на бенкеті був мейор Павло Леттмор, який, крім привітання, згадав і про важкі часи, в яких доводилось нашим Піонерам творити свої власні допомогів організації, бо інших не було. Згадав він і про красу наших народних традицій та нашої культури, яку ворожа Москва нищить вже понад 300 років виселюванням на Сибір, масовим організуванням голодом та винищуванням української інтелігенції. Пан Леттмор висловив надію, що недалеким то час, коли український народ стане дійсним господарем на своїй вільній землі.

Дир. Петро Пуцило, голівний касир УНС, говорив по-англійськи, подав хроніку праці нашого 283-го Відділу на протязі 60 літ та дав признання за добре ведену працю. Рівно ж згадав, що за останніх 15 літ наш Відділ, незважаючи на труднощі, зміг придбати гарний будинок та закупив місце на паркуванні авт. Відносно організування членів, наш 283 Відділ вже 9 літ знаходиться на списку Будівничих Українського Народного Союзу, за що дав признання всім Членам Управи. У своїй промові дир. П. Пуцило м. ін. сказав, звертаючись до двох засновників Т-ва „Запорожська Січ“, панства Король: „В імені членів Екзекутиви Головного Уряду УНСОЮЗУ та всього його майбутнього членства, передаю Вам цю Медаль Організації за Ваші довголітні труди в розбудові УНСОЮЗУ, цього Союзу, який від початків свого уродження по цей день навчас нас любить свій народ, цінити його культурні здобутки й традиції, помагаючи самим собі в прикрасі часів та спільними силами допомагати нашому народові боротись і здобувати вільну Державу — Україну! Ви, Панство Король, все зробили й за ту Вашу довголітню працю ми вручаємо Вам цю високу відзначення — Медаль Організації. Нехай Господь благословить Вас та кріпить добрим здоров'ям! Запевнюю Вас, що Ваші добрі діла, зроблені на користь УНСОЮЗУ й на славу нашого — ми будемо продовжувати“.

Пан Володимир Запаранюк, Головний Радий УНС, привітав нас із нашим 60-літнім Ювілем та сказав побажання від Головної Управи УНС і від всіх Відділів Ютицько-Сиракузької Округи. Просив Управу присвятити більше часу для допомоги в організуванні членів.

Секретар Відділу п. Павло Пироганіч старанно опрацював 60-літню історію Відділу та відчитав її на бенкеті, за що дістав признання від всього членства та представників Головної Управи УНСОЮЗУ.

Окет „Чайка“, який складається з Юначок місцевого Осереду СУМА, в супроводі музичного тріо „Піонерів“ та під управою п. Петра Дябоги, відспівав 10 пісень, чаруючи добримі голосами присутніх на залі гостей, які наділяли їх спонтанними та довготривалими оплесками.

Милу несподіванку зробило всім заслуженим Членам нашого Відділу, яких відзначено спеціально зробленими медаллями та Ювілейними відзнаками, що були вручені представниками Гол. Управи УНС. Так п. Іван Король, останній живучий з основників нашого Відділу, був відзначений золотим медаллем, а його дружина, п-і Антонія Король, відзначена бронзовою медаллем. Як висловився дир. П. Пуцило при врученні медалей: „Ви, Пані Король, відзначені медаллем за довголітню працю для Товариства та УНСОЮЗУ, а найбільше за те, що не сварились зі своїм чоловіком, коли він приходив пізно додому з відділових нарад, може часом і підмеленний...“ — цей малий жарт викликав оплески та веселі настрії серед гостей. П. Григорій Ониніч, довголітній член УНС та буший Голова Товариства, був відзначений бронзовою медаллем, відзначено срібною медаллем бушого ініціатора та засновника Товариства бл. пам'яті Леся Зобкова, яку вручено його дочці Гелені. Бронзовою медаллем був відзначений буший довголітній секретар Відділу бл. пам'яті Михайло Курій, яку зримав його син Михайло Курій мол.

Ювілейними відзнаками були відзначені: колишній голова Товариства та заслужений довголітній член: Голова Товариства п. Михайло Фіго, заст. голови п. Михайло Хамуляк; буший голівний Товариства п. Мирон Саваран та п. Володимир Березівський; довголітні та заслужені члени: п. Семен Запаранюк, п-і Анна Мулик, п-і Анастасія Каганяк та п. Олександр Мильчаковський.

Бенкет закінчено молитвою, яку провів о. Іван Скілдер, парох української парохії в Оборні, та відспіванням „Многая Літа“. Потім відбулась забава, яка тривала до пізньої ночі.

Павло Пироганіч, секр. 283-го Відділу УНС

Округа Ровд Айленд відзначила
концертом 75-річчя УНСОЮЗУ

У присутності 250 осіб відбулось у Вунсакеті 7-го грудня ц. р., при українській православної парафії, святоке відзначення 75-літньої діяльності Українського Народного Союзу. Концерт-бенкет влаштував Округний Комітет Відділів УНС стейт Ровд-Айленд. Між гостями були: Гол. Касир УНС Петро Пуцило, Головна Радна п-на Анна Чопик, стейтій касир Реймонд Гакелі, котрий заступав губернатора, конгресмен українського роду по стороні матері Фернанд Джермен, котрий добре говорить по-українськи, мейор міста Вунсакет — українськ, тут роджений, з родини Михайла і Ксенії Чагарин, засновників Відділу 206, — їхній син адвокат Д. Чагарин — також бере активну участь у громадському житті. Були й парохі української прав. і кат. церкв: о. В. Коваленко і о. П. Шуфлат з дружинами та інші місцеві й позамісцеві гості й представники, котрі склали ширі привітання з нагоди 75-річчя УНСОЮЗУ.

Підготовою й проведенням цього бенкету і концерту з дитячими танками займався бенкетовий комітет в складі: голова Стефан Бардачевський, члени Вол. Киндифорський, Лев Гардік, Дм. Ва-

сильк, Дм. Скрахман, І. Данилюк, А. Намака, І. Лаба, М. Попович, Д. Лукинич, В. Сорока, В. Кучеряка. На столі був вінок із жовто-блакитних квітів, з написом „75-літній Ювілей УНС“.

Голова Округного Комітету Дмитро Васильк, Відділ 73, відкрив свято і покликав до далішого проведення С. Бардачевського, секретаря Відділу 241, на господаря бенкету. Чоловічий хор „Бандура“ під управою Стефана Тепер добре відспівав американський гимн і гимн УНСОЮЗУ та різні народні пісні. У другій точці місцеві програми виступили молоді танцюристи під управою п-і Тесі Децик. До гарно виконаних танців приєднався на акордеоні Алекс Худолій.

Після вичерпання місцевих програм о. Віталій Ковалік, парох укр. православної церкви в Вунсакеті, відчитав молитву і благословив страви. По обіді гостям представили почесних гостей: о. Павла Шуфлату, пароху укр. католицької церкви, о. Віталія Коваленка з укр. Православної церкви, Головну Радну УНСОЮЗУ п-і Анну Чопик, конгресмена Ф. Джермена, Голову Округного Комітету Відділів УНС у Ровд-Айленді Дмитра Васи-

КЛЮВ ЗАСЛУЖЕНИХ
СОЮЗОВІВ, ЯКІ ПО КІНЦЬ
ЛИСТОПАДА 1969 Р.
ПРИСЛАДІЛИ 25
АБО БІЛЬШЕ ЧЛЕНІВ

Ч. П.	Організатор	Число членів
1	В. Дідик (440)	240
2	Е. Репета (292)	141
3	С. Гавриш (83)	96
4	В. Зорич (432)	94
5	В. Гіряк (341)	64
6	М. Турко (63)	55
7	М. Семків (379)	54
8	Т. Шпікула (221)	50
9	Е. Гомоток (277)	50
10	Р. Чучкевич (346)	50
11	В. Квас (88)	47
12	П. Федик (292)	47
13	М. Отрок (14)	38
14	Д. Дідик (170)	35
15	І. Пригода (381)	35
16	Л. Лоба Васильк (94)	34
17	П. Дідик (427)	34
18	С. Омельченко (451)	34
19	Стефанія Вукшова (340)	32
20	В. Оріховський (353)	30
21	М. Малинівський (337)	30
22	О. Стедур (287)	29
23	М. Фединин (155)	28
24	П. Черба (173)	28
25	В. Гаврилюк (316)	28
26	Т. Вутрей (344)	28
27	В. Попович (387)	28
28	І. Пиндус (38)	27
29	П. Головачук (42)	27
30	І. Ожединський (153)	27
31	А. Сносарчук (174)	27
32	Софія Кудя (440)	27
33	М. Хоманчук (5)	26
34	Т. Ткачук (114)	26
35	К. Сачко (53)	25
36	А. Саноцький (158)	25
37	Г. Кисіль (336)	25
38	М. Марія Макар (348)	25
39	Я. Шербак (352)	25
40	В. Вишнівський (361)	25
41	В. Шаран (407)	25
42	Т. Тещук (422)	25
43	В. Запаранюк (484)	25

НАЙКРАЩІ ВІДДІЛИ УН-
СОЮЗУ, ЯКІ ПРИСЛАДІЛИ
ДО КІНЦЬ ЛИСТОПАДА
1969 Р. 25 АБО БІЛЬШЕ
ЧЛЕНІВ

Ч. Відд.	Місцевість	Придбано членів
361	Нью Йорк, Н. Й.	77
182	Кліфтон, Н. Дж.	70
421	Ріджайна, Алта	61
221	Чикаго, Ілл.	60
63	Форт Сіті, Па.	55
94	Гамтрам, Миш.	55
379	Чикаго, Ілл.	54
292	Дітройт, Миш.	53
277	Гартфорд, Конн.	50
346	Клівленд, Огайо	50
432	Торонто, Онт.	50
146	Дітройт, Миш.	48
88	Кергансон, Н. Й.	47
430	Філадельфія, Па.	44
42	Пассейк, Н. Дж.	41
173	Вільмінгтон, Дел.	41
14	Ньюарк, Н. Дж.	40
32	Філадельфія, Па.	39
5	Асторія, Н. Й.	39
340	Ньюарк, Н. Дж.	39
458	Гамільтон, Онт.	36
170	Джерсі Сіті, Н. Дж.	35
451	Грімсбі, Онт.	34
83	Філадельфія, Па.	33
71	Ньюарк, Н. Дж.	32
427	Ст. Кетринс, Онт.	32
345	Міннеаполіс, Мінн.	31
440	Торонто, Онт.	31
238	Бостон, Масс.	30
437	Рочестер, Н. Й.	30
20	Гемтрет, Миш.	29
158	Бруклін, Н. Й.	29
287	Джерсі Сіті, Н. Дж.	29
353	Н. Вронсвік, Н. Дж.	29
153	Перт Амбой, Н. Дж.	28
316	Рочестер, Н. Й.	28
344	Ванд Брук, Н. Дж.	28
348	Янгстаун, Огайо	28
367	Рочестер, Н. Й.	28
375	Філадельфія, Па.	28
422	Філадельфія, Па.	27
39	Сиракузи, Н. Й.	27
174	Дітройт, Миш.	27
257	Лос Анджелес, Каліф.	27
387	Вільмінгтон, Конн.	27
127	Бюффало, Н. Й.	26
336	Клівленд, Огайо	26
53	Пітсбург, Па.	25
114	Чикаго, Ілл.	25
217	Рочестер, Н. Й.	25
352	Честер, Пенн.	25
407	Торонто, Онт.	25
484	Ютика, Н. Й.	25

лика, суддо Д. Чагарина, стейтвого касира Френка Ліча, стейтвого касира Реймонда Гексела, Головного Касира УНСОЮЗУ п. Петра Пуцила та всіх їхніх друзин.

Головна Радна УНС п-і Анна Чопик виголосила в англійській мові реферат про історію створення УНСОЮЗУ — Ювілята, розповіла про труднощі перших піонерів, котрі заснували цю тепер таку велику братську організацію. Другим бесідником був стейтвий касир Реймонд Гексел. Він висловив висловив велике задоволення з того, що перші наші піонери створили таку організацію для своїх членів і їх родин. Він дуже задовольний, що в стейті існує така організація, як Український Народний Союз, і побажав Союзіві-Ювілятові і його членству найкращих успіхів у праці. Третім виступав конгресмен Фернанд Джермен, перший українець, вибраний до конгресу. Він привітав гостей і накреслив важливі проблеми, якими він інтересується для добра держави та населення свого стейту. Присутні дуже радо слухали його реферат, виголосений частково українською, а частково англійською мовами, тому що в залі були присутні гості різних народностей. В кінці промовець сказав, що завжди готовий

ЧЕМПИОНИ ЧЛЕНСЬКОЇ КАМПАНИ УНСОЮЗУ
В ГРУДНІ 1969 РОКУ.

Ч. П.	Організатор	Число членів	Ч. П.	Організатор	Число членів
1	В. Дідик (440)	31	17	І. Лаба (177)	11
2	І. Ожединський (153)	28	17	І. Жиницький (182)	11
3	С. Гавриш (83)	24	17	М. Семків (379)	11
4	Р. Крупка (361)	21	22	С. Курпос (423)	11
5	Л. Лоба Васильк (94)	19	22	В. Володарський (34)	10
6	Китка Степко (25)	17	22	А. Іванко (387)	10
7	Т. Шпікула (221)	17	22	М. Ткачук (114)	10
8	Р. Чучкевич (346)	16	22	Е. Гомоток (277)	10
9	М. Отрок (14)	14	22	С. Лупатий (386)	10
10	І. Фікс (287)	14	22	В. Попович (387)	10
11	Е. Репета (292)	14	22	С. Ковальчук (388)	10
12	І. Гаврилюк (360)	14	22	М. Гіряк (371)	10
13	Я. Вурі (402)	14	22	І. Сігалюк (430)	10
14	А. Шадія (55)	12	22	В. Пінховський (432)	10
15	П. Мороз (238)	12	22	П. Пондінський (434)	10
16	І. Чопик (271)	12	22	П. Вояк (444)	10
17	А. Сносарчук (174)	11	35	І. Гіряк (445)	10

ЗДОВУТКИ ОКРУГ УНСОЮЗУ ПО МІСЯЦЬ ЛИСТОПАД
1969 РОКУ

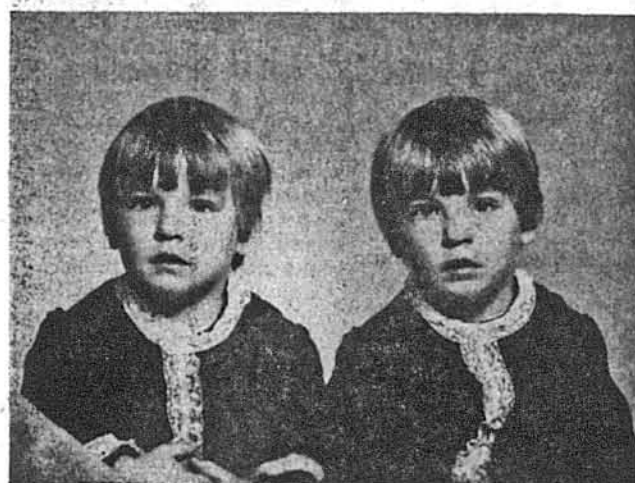
Округа (осідок)	Кількість Відділів	Предмано членів листопада	Разом у 1969 р.
Філадельфія, Па.	39	100	501
Нью Йорк, Н. Й.	38	61	380
Чикаго, Ілл.	34	68	312
Торонто, Онт.	24	33	290
Дітройт, Миш.	18	22	289
Клівленд, Огайо	19	37	236
Ньюарк, Н. Дж.	22	19	224
Пітсбург, Па.	21	15	187
Перт Амбой, Н. Дж.	12	18	159
Джерсі Сіті, Н. Дж.	11	29	158
Вінніпег, Ман.	14	20	151
Ньюарк, Н. Дж.	9	9	148
Монтреаль, Квеб.	9	29	127
Нью Гейвен, Конн.	14	22	126
Рочестер, Н. Й.	8	21	125
Сиракузи-Ютика, Н. Й.	15	12	118
Пассейк, Н. Дж.	6	10	114
Шамонкі, Па.	21	6	108
Вінгстевн, Огайо	10	18	106
Бостон, Масс.	5	8	93
Брайтон, Н. Й.	8	4	87
Балтимор, Мд.	9	8	86
Вашингтон, Па.	11	9	85
Віннепеліс, Минн.	6	8	84
Бюффало, Н. Й.	11	6	83
Вількс-Берг, Па.	9	3	82
Вустакет, Р. Ай.	7	7	81
Скрентон, Па.	10	8	80
Сент. Луїс, Мс.	7	3	77
Дуудлон, Масс.	5	—	76
Необ'єднані Відділи	29	57	57

ВЗАІМНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ...

(Закінчення зі стор. 3-ої.)

Роман і Андрій Бойчук, нові члени 361-го Відділу УНР, Т-ва „Дністер“ в Нью-Йорку. Батьки 5-річного Романа і 2-річного Андрія вписали наперед своїх синів до УНР, а вкоротці самі візьмуть їх на громадське членство і забезпечення в УНР.

Анна і Катерина Лина Заневичі, доні Дмитра Заневича, секретаря 441-го Відділу в Тандер-Бей, Онт., та Іванки Заневич, союзових і громадських діячів. Обі доні, як і всі діти Заневичів, є членами 441-го Відділу Українського Народного Союзу.

Віктор Гнатюк, син Василя Гнатюка, секретаря 418-го Відділу УНР в Елізабет-Н. Дж., в якому Віктор став членом.

Маленька Лариса, одна із наймолодших членів 418-го Відділу УНР у Торонто на руках своєї матері, бабусі Іванки Мельник. Лариса є дочкою д-ра Іллія Ірми Мельника, також члена 418-го Відділу УНР.

Кім Ковальчук, донька Степана Ковальчука, секретаря 368-го Відділу УНР в Маймі, Фларіда.

Джерад Бірн, внук Віри та Габриєля Дондаренко, член 245-го Відділу УНР у Трентоні, Н. Дж.

У ПОШАНІ ДО ПІОНЕРІВ...

(Доповідь Богдана Зорича з нагоди посвячення Пром'яної Таблиці Засновання УНР у Шамоні, Па.)

Я приїхав із сусідньої Канади, щоб разом із друзями членами Головного Уряду УНР радісно й зворушливо вітати сьогодні біля кам'яного пам'ятника і змушувати пропам'ятати таблицю на пошану піонерів — основоположників Українського Народного Союзу — подію піднесення 75 років тому прапора УНР у Шамоні. Радісно кожному, а зокрема нам, канадійцям, підсумувати здобутки найбільшої у світі української установи, що випрохала понад семи десятиліття здійснювала широку програму й концепцію української установи, що випрохала понад семи десятиліття здійснювала широку програму й концепцію української установи, що випрохала понад семи десятиліття здійснювала широку програму й концепцію української установи...

Із першого, малого зерна, що народилося тут у Шамоні — базисі твердого зугиля, виростає могутня твердина українців Америки й Канади, виростає Український Народний Союз. Відзначувати сьогодні Ювілей 75-річчя перших піонерів, основоположників Українського Народного Союзу, — це вже історична подія, що вилетає в ланцюх різних свят і ювілейних відзначень заморських українців — гордо височить і піднімається величність своїх досягнень і вартостей над буднями нашої праці, над жорстокістю днів нашої Батьківщини — України.

Ми прибули сьогодні до Шамоні, в тому з двома автобусами з Торонто приїждять молодіжні діючі хорівий ансамбль „Веснівка“, щоб одні словами, а другі невмирущою українською піснею у місцях народження нашої твердині скласти поклики і висловити вдячності, пошани й признання творцям і основоположникам великого діла, невисипущим, трудючим і мозолістим руками і творчим умам наших піонерів, наших батькам, братам і сестрам. Всім їм належить від нас велика шана й вдячність, бо ж вони три чверті століття тому назад, відчайдушно від беріг рідних земель, залюбили свої краді життя тут, на вільній американській землі під небозводом прибраної Батьківщини і, шукаючи країної долі, воздвигли свої дітям сильні мури, нову кріпость — твердиню, Український Народний Союз, який поєднав усі потреби й шукання емігрантської і вищої тут української спільноти.

Український піонер своєю глибокою інтуїцією, вчуттям зрозумів, що далекий рідний край, Україна, й ролі його існування на новій землі вимагають від його увіковчення його почувань і прагнень у реальних, конкретних ділах, які з його твердих долонь з гордістю на свій рід прийняли б його діти, внуки, його нащадки!

Проходили роки... Вони минали й пропадали в безвісних вічності, а мур твердині кріпав, виростав згору. Він височів у поросі шамонського вугілля, серед хмарочосів американських столичних міст, у зелені гудсонських низин і каліфорнійських палм, у гарячі каньйони і в холодні гори.

Українська громада в місті Пассейку недавно відзначила одного із своїх видатних діячів, Івана Хомка, за його повну посвяту праці для громади. Це був Ювілейний Бенкет для відзначення десятиріччя Української Централі, який відбувся 9-го листопада 1969 року, та на якому Іван Хомко отримав спеціальне відзначення і признання за свою працю для Української Централі, Голова Ювілейного Комітету Української Централі д-р Мирослав Біх вручив Іванові Хомкові почесну таблицю з подякою і признанням за його віддану десятирічну працю для Української Централі, як її голову.

На терені Пассейку став Іван Хомко до праці зараз такі приїзди зі скарбів. Він включився в місцеве громадське життя, а крім того став одним із провідних діячів Організації Оборони Лемківщини.

Іван Хомко, громадський та союзний діяч

Українська громада в місті Пассейку недавно відзначила одного із своїх видатних діячів, Івана Хомка, за його повну посвяту праці для громади. Це був Ювілейний Бенкет для відзначення десятиріччя Української Централі, який відбувся 9-го листопада 1969 року, та на якому Іван Хомко отримав спеціальне відзначення і признання за свою працю для Української Централі, Голова Ювілейного Комітету Української Централі д-р Мирослав Біх вручив Іванові Хомкові почесну таблицю з подякою і признанням за його віддану десятирічну працю для Української Централі, як її голову.

Іван Хомко, громадський та союзний діяч.

Успішний добродійний концерт Квартету „Налина“ й „Карава“ в Елізабеті

7-го грудня в залі Українського Народного Дому в Елізабеті, Н. Дж., відбувся старанням Комітету Об'єднання Організацій „Вечір двох Квартетів“, як передбачений привіт і дар для хворого маестра Івана Задорожнього. Уладили його, як влучно сказав конференс-вечора, редактор Я. Заремба, два „міні-хори“ жіночий квартет „Налина“ під мистецьким керівництвом п. М. Добоша і чоловічий „Карава“.

Хоч надворі негода, то на заповіджену годину зала заповнилася старшим громадянством і молоддю. Місцеві помічають багато гостей з околиць. Мистецький керівник „Карава“, невтомний ентузіаст пісні та головний організатор цього вечора раперпрошує публіку за деяке опізнання, але чекають на одного гостя — маестра Івана Задорожнього, який постановив мимо дуже великих фізичних труднощів прибути особисто на цю імпрезу. За хвилину під бурю оплесків зворушена публіка вітас почесного гостя, якого привозять на візочку два його сини й вірна дружина.

Знаменитий конференс-вечора Я. Заремба вітас тепліми, зворушливими словами несподіваного й усім любленого маестра, і два квартети починають вечір мистецької насолоди й глибоких переживань. Лються на перемену пісень „Карава“ й „Налина“, переплітаючи культурною і доктинною конференс-вечора п. ред. Я. Заремба. С це гурти ентузіастів, в яких жевріє вогонь любови рідного, рідної пісні й тою піснею вони ворушать національну принаду душі й будують віру в ідею Добра і Краси.

Е. Данилюк, Нью-Йорк

УСПІХИ УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ

Слисавета Аквілена Сидор-Чарторийська, дочка д-ра Миколи та Богдани, після закінчення успішно Української Католічної Школи св. Юра в Нью-Йорку в 1966 р. вступила до Академії св. Михайла в Нью-Йорку і від того часу в кожній шкільній році була на листі найкращих учнів не лише тієї школи, але в цілій Америці. Рік-річно одержувала почесні відзначення, а після іспитів 1968/69 рр. Слисавета завдяки викликовим здібностям, одержала призначення від Шкільної Ради Америки та була прийнята на листу великого числа найкращих учнів у ЗСА, і подала в книгу „Who Is Who in American Highschools“.

19-го грудня 1969 р. Слисавета Чарторийська одержала стипендію на 4-річні студії в будь-якому університеті, який собі сама вибере.

Поза школою Слисавета є активна в Осередку СУМА в Нью-Йорку, де виконує обов'язки виховниці. Понадто належить до танцювального гуртка „Ворх-в-нці“ під проводом п. О. Гензи, і до Дівоного Хору при Осередку СУМА, що діє під проводом д-ра Р. Степаняка. Мас деклямаційські та драматичні здібності, виступала з нагоди різних свят та кількакратно по радіо.

Хоче студіювати психологію та психіатрію. Належить враз із братами та батьками до 485-го Відділу Українського Народного Союзу та бере активну участь в українському житті.

Крім англійської та еспанської мов, володіє дуже добре українською мовою в слові і в писемі. Ми радісно успішним української молоді та бажаємо Слисаветі найкращих успіхів в університетських студіях на благо українського народу та його майбутнього.

О. Ор.

Інженер Євген Сенюра відлетів до В'єтнаму

Молодий інженер-фізик, випускник коледжу св. Йосифа у Філадельфії Євген Сенюра був покликаний до війська і в жовтні 1969 року відлетів до В'єтнаму, як сержант американської ділової армії. Євген Сенюра народився 1946 року в Німеччині, до Америки прибув з батьками в 1950 році, початкову освіту дістав у Честері, Па., де ходив також до української католицької школи, середню освіту здобув у Веллінгтоні. Під час студій у коледжі у Філадельфії був активним у Т-ві „Зарево“. Належить як і вся родина, до 156 Відділу УНСОУ в Честері, Па. Секретар 156 Відділу Василь Новак та членство бажають надійно.

Інж. Євген Сенюра

Наша молодь у В'єтнамі

Молодий Роман Остапчук, син Миколи і Стефанії, закінчив Ст. Меллс Гай-Скул в Чикаго в 1965 році, відтак 2 роки був студентом Райт Джуніор Коледж, а останній рік вчився в Трентон Коледж-Чикаго. В березні 1969 р. був покликаний до Армії і після кількомісячного вишколу виїхав до В'єтнаму, де на фронті брав участь у різних боях. 23-го жовтня 69 р. був ранений в руку. За відвагу супроти ворога був відзначений золотою медаллю. Після побуту у військовому шпиталі в Японії, був перевезений до шпиталю (Грейт Лейк Навал Госпітал) близько Чикаго, а останньою виїхав на дальше лікування до Техасу. Роман

Роман Остапчук

разом із батьками є здавна членами 106 Відділу УНСОУ Братства св. о. Ніколая в Чикаго.

НОВИЙ ОСЯГ

(Про Валентину Мушинську)

Представляємо ч и тачам жінку сорока років, матір дітей Адріяна і Віктора, що майже кінчає гай-скул, яка саме отримала ступінь бакалавра у Вейнському Стейтовому університеті в Дітроїті. Це — дружина директора Кред. Кооперативи „Самопоміч“ у Дітроїті М. Мушинського — пані Валентина.

Валентина з Петрових Мушинська вчилася в українській гімназії в Рівному до 1939 р., поки не „вигорілася“ на Зах. Україну страшний окупант, червона Москва. В новорічну ніч, вона, 15-річна дівчинка, покинула свою Волинь разом зі старшою сестрою Тамарою і топаршишкою, щоб перейти на Холмщину.

В Холмі найшла пані Валентина дещо більше вільної України, української гімназії, в якій продовжувала навчання далі і в 1943 р. склала там матуру. В 1945 р. втекла до Баварії перед наступом большевиків. У Вад Кіс-сінген одружилася з Михайлом Мушинським і почала університетські студії в Бонні, на філософічному факультеті. Згодом виїхала до Риму, а в 1947 р. до Буенос Айресу в Аргентині, де жили її мама, брат і сестра з рідною. Там життя молодого подружжя тривало 18 років. Пані Валентина „Рідну Школу“, працювала в жіночій організації при Т-ві „Відродження“, належала до двох хорів. Там теж народила світ своїх дітей.

В 1965 р. Мушинські переїхали до ЗСА. Наперед до Нью-Йорку, а в 1966 р. до Дітроїту, де її чоловік дістав працю в Кредитіції. Там вона продовжувала студії. Подалася до Вейнського Стейтового університету студіювати мови й літератури: еспанську, як головний предмет та німецьку й англійську. Призначено їй два роки за студії в Європі, і п. Валентина за другий рік успішно закінчила студії, отримавши титул бакалавра.

„Коледж оф Еджейшен“ надав їй право навчати в середніх американських школах. Тепер працює вона в університетській бібліотеці. Пані Мушинська є членкинею Золотого Хреста й учителькою в Школі Українознавства Р. III в Дітроїті та належить до 174 Відділу Українського Народного Союзу.

Автор цих рядків разом з д-ром М. Мушинським і його дітьми, Адріяном і Віктором, були свідками 16 грудня 1969 року церемонії в конвенційній арені „Кобо-гол“ у Дітроїті, де 2,884 кандидати діставали свої дипломи. Пані Валентина Мушинська була між гравцями. Ми бажаємо їй чергових успіхів, які вона собі намітила, продовжуючи студії.

В. Несторович

ОКРУГІ УНСОУ!

- Подбайте ще перед закінченням 1969 року, щоб:
1. Всі Ваші Відділи виконали свої повні річні квоти;
 2. Щоб у Вашій Окрузі не було такого Відділу, який не придбав би нових членів;
 3. Щоб всі Ваші Відділи збільшилися, не мали;
 4. Щоб Ваша Округа здобула одну з трьох почесних плякет за:
 - а) Найбільшу кількість нових членів;
 - б) За найкраще відсоткове виконання квоти;
 - в) За найбільшу кількість організаторів, які здобудуть бодай 10 членів.

Цей важливий, ювілейний і передконвенційний рік УНСОУ вимагає від усіх нас подбати про дальший, видатний зріст та розвиток УНСОУ!

В ЧИКАГО ВШАНОВАНО ЗВЕРХНИКА УАПЦ ТА ВИСВЯЧЕНО НОВОГО ЕПІСКОПА ДЛЯ АНГЛІЇ

Чикаго, Іл. (О. В.) — Недавно згадане в „Свободі“ 50-ліття Священства Високопреосвященнішого Владислава Архипського Григорія, Зверхника Української Автокефальної Православної Церкви (Соборноправної) на чужині з оцінкою у Чикаго, перетворилося в урочисте всеродневе відзначення з нагоди храмового свята Св. Покровського Катедрального Собору 19 жовтня. Вшанувати Достойного Ювіляра прибули соборні єпископи, священники й вірні УАПЦ з різних міст Північної Америки, а духово були присутні на цьому святі духовні члени вірні в Англії, Австралії й Південній Америці, звідки надійшли зворушливі привітання й молитовні побажання здоров'я й довгих літ корисної праці в Христовому винограді.

В цей день у Катедрі лунали всі співні й молитви не тільки рідною українською мовою, що нею вже півстоліття відправляється в УАПЦ всі Богослужби. Архипастирі — гості виходили з своїх частин Литургії грецькою і старослов'янською та англійською мовами, а в деяких місцях Архипастирі Литургії хор за традицією співався грецькою мовою „Тон Деспотія“, „Іс полла еті, Деспотія“ та „Кіріє елейсон“.

При урочистому співі Катедрального Хору в суботу відслужили Пресвященний Владика Сидирон, Єпископ Грецьких парафій у ЗСА, урочисту Венічану Відправу, яка, на превеликий жаль, в інших юрисдикціях української православної Церкви не відправляється й забувається. Владичію послужило численне духовництво, протодиякон і хлопчик — прислужники при великій громаді богомольців. У вітаті Катедри молився під час цієї урочистої Відправи ще один достойний гість — Владика Митрополит Андрій із Словенської Православної Церкви, який має свій осідок у Бронксі, Н. Й.

Два роки тому відбутий у Дітроїті, Мич., Третій Єммігрантний Собор УАПЦ доручив Керівному Органу Церкви — Малій Церковній Раді — „для забезпечення повноцінної духовної опіки над вірними в Південній Америці й Англії... підшукати кандидата на Єпископа до згаданих Крайових Церков“. Мала Рада підшукувала достойних кандидатів. Мала Рада обрала, а Священний Собор Єпископів затвердив і визнав Апостольської гідності Єпископа безжонного священника о. Івана Гриценка, священника-вікарія св. Андріяєвської парафії у Філадельфії, Па., і настоятеля св. Воздвиження парафії в Річмонді, Мейн, протомого останнього часу. Запрополював Малою Радою кандидатуру о. І. Гриценка на Єпископа УАПЦ з радістю підтримали й духовництво, члени Великої Церковної Ради і окрема Єпархіяльна Рада УАПЦ у Великобританії.

Після урочистої Венічної 18 жовтня відбувся чин наречення — номінації в чернецтві о. Архимандрита Івана на Єпископа Лондонського, вікарія Зверхника УАПЦ (Соборноправної) на Західну Європу. Перед Собором трьох Єпископів на чолі з Владиком Архипським Григорієм та в присутності духовництва й вірних у цей незабутній вечір з уст приваженного протопресвітера о. проф. Ігорем Губаревським і о. Григорієм Сиваченком кандидата спокійно і смиренно пролунали слова: „Коли Священний Собор Єпископів визнає мене гідним бути Єпископом, то дякую, приймаю і не перечу, і нічого супроти не кажу“.

Рано перед початком Литургії в неділю, 19 жовтня почалася освячена традиція Церкви подія — складання новонареченим кандидатом на Єпископа обітниць ісповідання Віри, твердого дотримання всього того, що його, одержавши від Христових Апостолів, прийняли Св. Отці Єдиної, Святої, Соборної і Апостольської Церкви на сімх Вселенських Соборах.

о. Архимандрит відповідав на питання в справах Віри, канонів та традицій і передав чотирьох Архипастирів: Високопреосвященнішого м. у Архипастирі Григорія, Високопреосвященнішого м. у Архипастирі Геннадія, Високопреосвященнішого м. у Архипастирі Андрія та Пресвященному Єпископу Сидирону, одержавши від них благословення. Вірні проголосили Зверхник УАПЦ: „Благодать Св. Духа... Навставте мене Єпископом Богом береженого міста Лондону і Західної Європи“.

На величній Архипастирській Литургії відбулася свячена — хіротонія кандидата в Єпископи покладенням Св. Євангелія і рук чотирьох Христових Архипастирів на голову кандидата. Схвильовано лунав спів духовництва й хор „Господи, помилуй“, а потім зворушливо зворушливо „Кіріє елейсон“ у прекрасному виконанні Катедрального хору під керівництвом Івана Осічука. Після одитання в повну архипастирську одіж Архипастир братерськими поцілунками вітали новонареченого кандидата — Пресвященного Владислава Іоана, який перед читанням Апостола зробив свій перший Архипастирський вгослос „Мир усім“, благословляючи вірних обома рукама.

Продовжується піднесене урочисте Богослуження Литургія, що й тепер відправляють п'ять Єпископів, яким співслужать численні священники. Д у х і в і н і т у прелюбовували п'ять юнаків як іподіаконов. Під час цієї величній відправі часто пригадувалося покійного бл. о. прот. Євгена Проця — довголітнього диаконства Катедрального хору. Великими кроками йде вперед як диригент брат Іван Осічук.

В Литургії, за традицією Відродженої УАПЦ, вилетіло й молитву за Україну, а після неї — постійне поминання у всеродневних молитвах замучених на чолі з Великим Митрополитом Василем Липківським архипастирів, пастирів і вірних Відродженої Церкви. Мучениці, продовженням якої є і буде завжди наша мейнська клітка, але сильна духом УАПЦ зорієнтована на Владислава Архипського Григорія.

Свою проповідь в день зазвичай свята Покрови — митр. прот. Ол. Биковець присвятив видиму й невидимому злу нинішніх часів і закликав усіх у мурах храму розпочавши братерський обід в залі з численними привітаннями Владичію Ювіляра з нагоди 50-ліття Священства, всім Архипастирям, і зокрема новонависвяченому Владичію Іоанні, якому стелиться дорога до Англії, де буде його осідок. Ювіляра піднесено багато подарунків, внесено багато пожертв з нагоди святого нового Єпископа, виглошено багато привітань.

Новонависвячений Владика Іоан (у свійський житті Іван Гриценко), народився у столітньому Києві, де й проживав аж до виходу на еміграцію. Закінчивши середню освіту, декілька років учився в школах на селах Київщини, а повернувшись до столиці, став фундатором парафії УАПЦ при св. Софії, був членом Парафіїальної Ради аж до 1927 року, а також членом Всеукраїнської Православної Церковної Ради. Як делегат св. Софійської парафії на Другому Всеукраїнському Православному Церковному Соборі 1927 року виступав проти вимогального своського відділю у суснінній бл. п. Митрополита В. Липківського, за що був на вимогу ГПУ виключений із Собору із заборони працювати в УАПЦ. Не уникнув і арештування за свою церковно-національну діяльність, просидівши зокрема понад півроку в спецкорпусі ГПУ при Луцькій сиротній школі в Києві. Випущений вільно 1933 року, працював на різних „непоміжних“ роботах, щоб не за-

Бюфало, Н. Й. у поклоні св. п. Провідників С. Бандері

12 жовтня по всіх українських державах були відправлені Служби Божі в наміренні українського народу і пашахиди за спокій душі сл. п. Степана Бандери — Провідника ОУН. В церкві Пречистої Діви Марії, сумівська і пластова молодь взяла зорганізовану участь зі своїми прапорами. Того ж дня розповсюджено одиницю про 10-у Річницю трагічної смерті Степана Бандери, що й написав ред. проф. Зенон Саган, а переклад на англійську мову виготовила пані Д. Процик.

О год. 6-й відбувся Святочний Вечір, і зала українського Дому Дніпро була заповнена кількома сотнями людей.

Програма Святочного Вечора складалася з двох частин: з Апелю сумівської молоді з участю пластової делегації. Під час Апелю зложено біля портрета Провідника китицю квітів. Слово про Степана Бандеру вголосив ю. сумівець Петро Петришин, вірша Л. Полтави „На смерть С. Бандери“ продекламував ю. сумівець Ігор Середок, вірша М. Шербака — „15 жовтня 1959 року“ — продекламувала ю. сумівка Зореслава Процик, пісню „Розпрощався стрілець“ проспівали юні сумівки Наталка Вула і Ліля Вітрик. Програму Апелю переплели повстанськими піснями. Привітали все юнацтво відповіло „Ми ростем, ми надія народу“.

Офіційну частину Святочного Вечора відкрив головно ділового комітету д-р Н. Процик. У своїй мові вступив слово він сказав: „Ми адвокати й горді за наших дітей і нашу молодь за їх патріотичні почуття, доказувані такими вчинками, як сьогодні. Але наша гордість і задоволення зростають, коли бачимо, що наші нові покоління виявляють на ділі щораз більше прив'язання й любові до справи нашого — українського народу та його визволення. Тому кличу до молодих наших друзів з подякою: Гартуйтеся!“

Нам мило вітати серед нас тих представників Пласту. Він покликав репрезентатив Організації Українського Визвольного Фронту пані К. Мороз і пана С. Луківського зложити у стій портрету

ту сл. п. Степана Бандери від імені всіх ОВУФ-у Воф-фало й околиці. Представники УККА — пани Роман Конохоский і Василь Сивенський склали вінок від УККА в Бюфало, висловлюючи пошану цілої української Громади в Бюфало.

Д-р Н. Процик казав: „Зійшли ми в десяті рокивини брутально-трагічної але й героїської смерті сл. п. Провідника ОУН — Степана Бандери, який знаючи вагу й засяг небезпек, на яку він кожнорочно наражувався, йшов постійно й не вагаючись до великої мети — Визволення України. Зібравшись ми тут, щоб віддати наш поклін і реверанс нашому героєві вічно-живучий дух якого об'єднує нас усіх у спільній боротьбі, на спільному шляху й до спільної мети“.

Попрошений д-ром Проциком до виступу святого слова, д-р Богдан Романчук звернувся до української молоді, щоб вона більше вивчала й засвоювала собі всі ці героїські прикмети, якими визначався сл. п. Степан Бандера.

Мистецьку частину виконали молоді таланти місцевого Осередку СУМА ім. Лесі Українки і Пласту. „Іх наказ“ — М. Босслава продекламував пластунок Олег Ворачок, „Тарантеля“ — С. Телера і „Іхав козак за Дунаєм“ — Р. Савицького виконала ю. сумівка Зореслава Процик, збірну декламацію „Любіть Україну“ — виконали юні сумівки Люба і Ніна Дранки і Керен Баранецька. Діючий квітет сумівок „Соняшники“ проспівали кілька гарних пісень під управою мтр. Християн Буди і при аккомпаніменті п. Михайла Телюка.

Портрет сл. п. Степана Бандери і ціле оформлення сцени по-мистецькому виконав мистець Маріян Ворачок. Патріотичною піснею „Не пора“ закінчено Святочний Вечір.

В днях 11-го і 15-го жовтня українська шодена радіопрограма В. Шаравна передавала спеціальні жалобні програми, присвячені цій трагічній річниці.

Василь Шаравна

Японські фірми закуповують в Україні вишивки, сувеніри, кераміку

Київ. — Представники різних японських фірм побували в Києві з нагоди відкриття Виставки „ЕКСПО-70“ в м. Осака, що відкриється в березні. Побувавши на фабриці художніх виробів ім. Т. Шевченка, якою керує присясана З. Петрова, керівник фірми „Міцут“ закликав до продажу поза Виставкою багато українських сорочок, блюзок та ін. виробів і, як повідомляла „Радянська Україна“ з 4-го січня, прислав з Японії готові коробки з написами „Українське вишивання“, щоб так прискорити транспорт товару. Для японської фірми

брудняти душі, не боявся навіть роботи звичайного чорнороба. Це один з утіліл дівчач УАПЦ 1921 року. Під час останньої війни був мобілізований, потрапив у полон, а після закінчення війни і звільнення з полону перебував у британській зоні в Німеччині аж до виходу до Америки в 1956 році. Після посиленої десятилітньої теологічної с а м о о світї, склавши пастирські іспити, на рекомендацію кількох визначних священників УАПЦ був висвячений у 1966 році в сан священника Арх. Григорієм. На останньому Соборі УАПЦ в 1967 році був учасником. Після трілітньої пастирської праці, маючи за собою майже 50-літній досвід церковної діяльності для добра УАПЦ, Владика Іоан починає з Божою допомогою своє Архипастирське служіння Богові, Церкві й українському народові, в чому йому бажано успіхів. На довгі літа, Владико!

Митр. прот. Ол. Биковець

О. КРИЛОШАНИН СТЕФАН ФІГОЛЬ (Замість квітів на свіжій могилі)

19-го листопада в шпиталі Ошави, Онт., помер на атак серця бл. п. о. Стефан Фіголь, душпастир Української Католицької Церкви св. Юрія в Ошаві, проживши недовгих 73 роки. Відійшов у вічність праведник і патріот, що ціле своє життя трудився для рідної церкви й нації.

Він народився 7 січня 1897 року у с. Звинячі, Чортківського повіту в Західній Україні. Середню освіту здобув у тернопільській та станіславській гімназіях.

Під час самостійності української держави Покійний був активний в місті Чорткові, був організатором збройних відділів в повіті та учасником чортківської офензиви 1919 р. Після переходу УГА за Збруч покійний в разі підстаршини виконував трудні доручення Команди в ділянці розвідки служив в заплілі ворога.

Після повороту додому в 1920 р. був зареєстрований окупаційною польською владою. Негайно після звільнення покійний став студентом Медичного факультету Українського тайного університету у Львові. На початку 1922 року польська поліція Покійного арештувала знову і в кайданах перевезено його до чортківської тюрми, де польське шумовиння домагалося карі смерті за його праця під час пам'ятних днів української самостійності. Та врятувала його одностайна постава українського населення в Чорткові.

Вийшовши з тюрми, покійний постановив віддати все своє служіння рідній Церкві й народові і вступив до Духовної семінарії у Станіславі осібно 1922 року. Закінчивши з дуже добрим поступком Богословські студії, покійний був рукоположений Пресвященним Г. Хомишином 13 липня 1926 року в Станіславі. Того ж року був призначений сиротником в с. Коропці бузачного повіту, а в 1927 р. катехетом для української дітвори в народних школах міста Монастириськ, де сповняв цей обов'язок до 1933 року. В тому ж році о. Фіголь перенесено до м. Тисмениці біля Станіслава. Де він обійняв також душпастирство в міській церкві. В цьому місті покійний пробував аж до 1944 року. Праця о. Фіголя, як катехита, була пов'язана із затяжною боротьбою не лише за душу української дітвори, але й за національне обличчя українських родин. Виховуючи молодь покоління в національному й релігійному дусі, о. Фіголь дав, щоб його найближча рідня відзначалася високими національними прикметами, хоч це напружувало й на часті переслідування польською поліцією.

На скитальщині покійний за благословенням Кардинала Імгнера обійняв духовну опіку над українськими робітниками в Тиролі, де зазнав поліційного цькування зі сторони Гестапо.

Після війни Покійний й виключився в працю Апостольської Візитатури для українських скитальців в Німеччині, сповнюючи функції секретаря та нотарія, і крім цього духовного дорадника Католицької Адації. Займаючи ці високі пости, 1947 р. о. Фіголь був наділений титулом Крилошанина з правом носити крилошанські відзнаки.

Осібно того ж року прибув до Канади й обійняв обов'язки капелана і сповідника в монастирі Сестер Службовниць в Анкастері, Онт. В 1948 р. Покійний був сиротником в Киркланд Лейк, Тіксоні і околиці в північному Онтаріо, а опісля в церкві св. Духа в Гамілтоні. Від 1949 до 1956 року сповняв він обов'язки місіонера в північно-західному Онтаріо.

Покійний залишив імпортно приватну бібліотеку, що її збирав вже підчас скитальщини й побуту в Канаді. В цій колекції переважали релігійні книги, з помітним числом матеріалів історичного, літературного й політичного характеру та велика кількість різних підручників для Рідної школи. Частину цієї бібліотеки буде передана до Музею при Українській Католицькій Єпархії у Стемфорді, а більша частина залишиться в парохіальному домі в Ошаві для служіння іншим душпастирям парохії. Всі приватні речі Покійного будуть передані українським поселенцям в Бразилії.

Останні слова бл. п. о. Фіголя були: „Як там Рідна школа?“. Душа Покійного була готова до звіту перед Всевисшнім, але обов'язки супроти рідної нації журили його до останнього відиху.

Покійний залишив імпортно приватну бібліотеку, що її збирав вже підчас скитальщини й побуту в Канаді. В цій колекції переважали релігійні книги, з помітним числом матеріалів історичного, літературного й політичного характеру та велика кількість різних підручників для Рідної школи. Частину цієї бібліотеки буде передана до Музею при Українській Католицькій Єпархії у Стемфорді, а більша частина залишиться в парохіальному домі в Ошаві для служіння іншим душпастирям парохії. Всі приватні речі Покійного будуть передані українським поселенцям в Бразилії.

Останні слова бл. п. о. Фіголя були: „Як там Рідна школа?“. Душа Покійного була готова до звіту перед Всевисшнім, але обов'язки супроти рідної нації журили його до останнього відиху.

Покійний залишив імпортно приватну бібліотеку, що її збирав вже підчас скитальщини й побуту в Канаді. В цій колекції переважали релігійні книги, з помітним числом матеріалів історичного, літературного й політичного характеру та велика кількість різних підручників для Рідної школи. Частину цієї бібліотеки буде передана до Музею при Українській Католицькій Єпархії у Стемфорді, а більша частина залишиться в парохіальному домі в Ошаві для служіння іншим душпастирям парохії. Всі приватні речі Покійного будуть передані українським поселенцям в Бразилії.

Останні слова бл. п. о. Фіголя були: „Як там Рідна школа?“. Душа Покійного була готова до звіту перед Всевисшнім, але обов'язки супроти рідної нації журили його до останнього відиху.

Покійний залишив імпортно приватну бібліотеку, що її збирав вже підчас скитальщини й побуту в Канаді. В цій колекції переважали релігійні книги, з помітним числом матеріалів історичного, літературного й політичного характеру та велика кількість різних підручників для Рідної школи. Частину цієї бібліотеки буде передана до Музею при Українській Католицькій Єпархії у Стемфорді, а більша частина залишиться в парохіальному домі в Ошаві для служіння іншим душпастирям парохії. Всі приватні речі Покійного будуть передані українським поселенцям в Бразилії.

Останні слова бл. п. о. Фіголя були: „Як там Рідна школа?“. Душа Покійного була готова до звіту перед Всевисшнім, але обов'язки супроти рідної нації журили його до останнього відиху.

Покійний залишив імпортно приватну бібліотеку, що її збирав вже підчас скитальщини й побуту в Канаді. В цій колекції переважали релігійні книги, з помітним числом матеріалів історичного, літературного й політичного характеру та велика кількість різних підручників для Рідної школи. Частину цієї бібліотеки буде передана до Музею при Українській Католицькій Єпархії у Стемфорді, а більша частина залишиться в парохіальному домі в Ошаві для служіння іншим душпастирям парохії. Всі приватні речі Покійного будуть передані українським поселенцям в Бразилії.

Останні слова бл. п. о. Фіголя були: „Як там Рідна школа?“. Душа Покійного була готова до звіту перед Всевисшнім, але обов'язки супроти рідної нації журили його до останнього відиху.

о. Стефан Фіголь

рію, при парохії в Кенорі — в місцевостях Ред Лейк, Драйден та околиці, обслуговуючи українських робітників в копальнях. Для цих наших переселенців, що в більшості складалися з нових іммігрантів, він був і душпастирем, і учителем їхньої дітвори, і просвітителем, і кожноразом помічником в їхніх громадських та матеріальних турботах, а врешті заступником перед адміністративними чинниками. За найсиротніші фонди, з допомогою української громади та поодиноких англійських родин в Ред Лейк збудував він нову церкву із залом, біля неї ж невіддаленої церкви покійний збудував одну кімнату, яка служила йому за помешканням, душпастирську канцелярію та приміщення Рідної школи для українських дітей в тому ж містечку. Після закінчення будови церкви, 1956 р. о. Фіголь занепаав на здоров'я і з цієї причини був перенесений до парохії св. Юрія в Ошаві, як сиротник о. совітника І. Перейни. Де проживав останні 12 літ свого душпастирського й земного життя. Ошав став для нього другою Тисменицею: братерське співжиття з о. парохом скріпило його фізичні й духовні сили. Там він займався опікою над Рідною школою при парохії, в яку вкладав всю свою енергію та педагогічний досвід.

Як гарячий душпастир-патріот, о. Фіголь весь час журився долею рідної церкви та з боєм стежив за різними проявами початків денационалізації на цьому континенті. Був надзвичайно скромною людиною; ніде прилюдно не згадував про свою діяльність у Визвольних Змаганнях, про відзначення за душпастирськ у працю і про діючі піонерську роботу в одній з найдалішх закутків північно-західного Онтаріо.

1966 року помер в друком один з найважливіших посібників української науки у вільному світі, „Каталог Видань Української Академії Наук за роки 1918-1930“, який захоплено привітала українська преса поцей бік залізної заслони. Фактичним фундатором появи цієї книги був бл. п. о. С. Фіголь. Про свої щедри дари на релігійні й культурно-наукові цілі ніколи не дозволював оголошувати публічно, вважаючи, що це його святой обов'язок, як члена своєї спільноти. Перед смертю просив, щоб замість цвітів на його могилу бажано переслали свій даток на Український католицький університет в Римі.

Покійний залишив імпортно приватну бібліотеку, що її збирав вже підчас скитальщини й побуту в Канаді. В цій колекції переважали релігійні книги, з помітним числом матеріалів історичного, літературного й політичного характеру та велика кількість різних підручників для Рідної школи. Частину цієї бібліотеки буде передана до Музею при Українській Католицькій Єпархії у Стемфорді, а більша частина залишиться в парохіальному домі в Ошаві для служіння іншим душпастирям парохії. Всі приватні речі Покійного будуть передані українським поселенцям в Бразилії.

Покійний залишив імпортно приватну бібліотеку, що її збирав вже підчас скитальщини й побуту в Канаді. В цій колекції переважали релігійні книги, з помітним числом матеріалів історичного, літературного й політичного характеру та велика кількість різних підручників для Рідної школи. Частину цієї бібліотеки буде передана до Музею при Українській Католицькій Єпархії у Стемфорді, а більша частина залишиться в парохіальному домі в Ошаві для служіння іншим душпастирям парохії. Всі приватні речі Покійного будуть передані українським поселенцям в Бразилії.

Покійний залишив імпортно приватну бібліотеку, що її збирав вже підчас скитальщини й побуту в Канаді. В цій колекції переважали релігійні книги, з помітним числом матеріалів історичного, літературного й політичного характеру та велика кількість різних підручників для Рідної школи. Частину цієї бібліотеки буде передана до Музею при Українській Католицькій Єпархії у Стемфорді, а більша частина залишиться в парохіальному домі в Ошаві для служіння іншим душпастирям парохії. Всі приватні речі Покійного будуть передані українським поселенцям в Бразилії.

Покійний залишив імпортно приватну бібліотеку, що її збирав вже підчас скитальщини й побуту в Канаді. В цій колекції переважали релігійні книги, з помітним числом матеріалів історичного, літературного й політичного характеру та велика кількість різних підручників для Рідної школи. Частину цієї бібліотеки буде передана до Музею при Українській Католицькій Єпархії у Стемфорді, а більша частина залишиться в парохіальному домі в Ошаві для служіння іншим душпастирям парохії. Всі приватні речі Покійного будуть передані українським поселенцям в Бразилії.

Покійний залишив імпортно приватну бібліотеку, що її збирав вже підчас скитальщини й побуту в Канаді. В цій колекції переважали релігійні книги, з помітним числом матеріалів історичного, літературного й політичного характеру та велика кількість різних підручників для Рідної школи. Частину цієї бібліотеки буде передана до Музею при Українській Католицькій Єпархії у Стемфорді, а більша частина залишиться в парохіальному домі в Ошаві для служіння іншим душпастирям парохії. Всі приватні речі Покійного будуть передані українським поселенцям в Бразилії.

Покійний залишив імпортно приватну бібліотеку, що її збирав вже підчас скитальщини й побуту в Канаді. В цій колекції переважали релігійні книги, з помітним числом матеріалів історичного, літературного й політичного характеру та велика кількість різних підручників для Рідної школи. Частину цієї бібліотеки буде передана до Музею при Українській Католицькій Єпархії у Стемфорді, а більша частина залишиться в парохіальному домі в Ошаві для служіння іншим душпастирям парохії. Всі приватні речі Покійного будуть передані українським поселенцям в Бразилії.

Покійний залишив імпортно приватну бібліотеку, що її збирав вже підчас скитальщини й побуту в Канаді. В цій колекції переважали релігійні книги, з помітним числом матеріалів історичного, літературного й політичного характеру та велика кількість різних підручників для Рідної школи. Частину цієї бібліотеки буде передана до Музею при Українській Католицькій Єпархії у Стемфорді, а більша частина залишиться в парохіальному домі в Ошаві для служіння іншим душпастирям парохії. Всі приватні речі Покійного будуть передані українським поселенцям в Бразилії.

Покійний залишив імпортно приватну бібліотеку, що її збирав вже підчас скитальщини й побуту в Канаді. В цій колекції переважали релігійні книги, з помітним числом матеріалів історичного, літературного й політичного характеру та велика кількість різних підручників для Рідної школи. Частину цієї бібліотеки буде передана до Музею при Українській Католицькій Єпархії у Стемфорді, а більша частина залишиться в парохіальному домі в Ошаві для служіння іншим душпастирям парохії. Всі приватні речі Покійного будуть передані українським поселенцям в Бразилії.

Покійний залишив імпортно приватну бібліотеку, що її збирав вже підчас скитальщини й побуту в Канаді. В цій колекції переважали релігійні книги, з помітним числом матеріалів історичного, літературного й політичного характеру та велика кількість різних підручників для Рідної школи. Частину цієї бібліотеки буде передана до Музею при Українській Католицькій Єпархії у Стемфорді, а більша частина залишиться в парохіальному домі в Ошаві для служіння іншим душпастирям парохії. Всі приватні речі Покійного будуть передані українським поселенцям в Бразилії.

Покійний залишив імпортно приватну бібліотеку, що її збирав вже підчас скитальщини й побуту в Канаді. В цій колекції переважали релігійні книги, з помітним числом матеріалів історичного, літературного й політичного характеру та велика кількість різних підручників для Рідної школи. Частину цієї бібліотеки буде передана до Музею при Українській Католицькій Єпархії у Стемфорді, а більша частина залишиться в парохіальному домі в Ошаві для служіння іншим душпастирям парохії. Всі приватні речі Покійного будуть передані українським поселенцям в Бразилії.

МИХАЙЛО БАЛАБАН З ГЮСТОН, ТЕКСАС (Посмертна згадка)

З привітцем Михайла Балабана в'яється історія нашої громади в Гюстоні, та історія українців в Тексасі. Михайло Балабан прибув до Тексасу 1907 року, після тринадцятипої подорожі з Бремену. Він прибув тоді з Тернопілля, де його винесли з гімназії.

Дістатися тоді до Бремену не було трудно. Легко було знайти товариша подорожі, що вже в Бремені взяв „під опіку“ недосвідченого Михайла. Десь поділилися гроші, що їх мав Михась, і от приїшлося було замість до Нью Йорку, їздити до Тексасу, бо їдучи туди, не треба було платити за „шифт карту“.

УСЯ ЦЬОГОРІЧНА КОЛЯДА НА ХАРИТАТИВНУ АКЦІЮ ЗУАД!

Пожертви висилати:

UNITED UKRAINIAN AMERICAN RELIEF COMMITTEE
5020 OLD YORK ROAD PHILADELPHIA, Pa. 19141

Проф. Олександр Оглоблин почесним членом „Слова“

Нью-Йорк. — Річна нарада Об'єднання Українських Письменників в еміграції „Слово“ 27 грудня 1969 р. в Нью-Йорку з призначенням висловила про наукову працю визначного історика професора Олександра Оглоблина і з нагоди його сімдесятиріччя надіслала йому почесне членство в Об'єднанні. Історичні праці проф. Оглоблина мають значення і для літератури не тільки самою темою, але й високохудожнім стилем викладу. Історичні

Об'єднання Українських Письменників „Слово“ отримало чартер

Об'єднання Українських Письменників в еміграції „Слово“ отримало чартер, це значить офіційно укомплектувалося у стейті Нью-Йорк в грудні 1969 року. Об'єднання „Слово“ було створене, як продовження організації письменників МУР (Мистецький Український Рух) в Німеччині, п'ятнадцять років тому в Нью-Йорку. В 1958 р. „Слово“ скликало Перший світовий з'їзд письменників до Нью-Йорку і на цьому з'їзді була обрана перша управа Об'єднання з відділами в Канаді, Європі, Південній Америці і Австралії. До тепер „Слово“ відбуло три з'їзди письменників і видало три об'єднані збірники, що в них поміщені твори майже всіх українських письменників в еміграції. Ще в 1958 році Президія „Слова“ поробила заходів, разом з Злученим Українським Американським Допомоговим Комітетом, для створення літературного допомогового фонду. Такий

Виставка Юрія Козака в Дітроїті

Славний Едвард Козак, що свої мистецькі твори, особливо в „Лісі Микити“, підписує популярно уже „ЕКО“, започаткував свою династію мистців, бо обидва його сини, Юрій і Ярема — вже відомі малери, і дай Боже, щоб династія продовжилася їхніми потомками. 26 грудня 1969 р. західним Культ.-Гром. Клубу в Дітроїті і в його доміні створено виставку 25 образів Юрія Козака в приватності 60 громадян. Вступне слово виголосив містоголова Клубу інж. В. Колодичин, вказавши, що мистецтво є представником молодого покоління, що й деякі старші громадяни пробують відставити як пропавших для українства. Та їх бачимо не тільки серед професіоналістів, але часто творчих у науці, публіцистиці, мистецтві і в літературі. Вони є добрими патріотами, хоч в них є інше розуміння патріотизму, інший підхід до нього. В громадах їх привабливо часто не заперечують, хоч вони себе вже показують своєю роботою. Подібно, як і в Україні, молода генерація, приймаючи інші форми праці, відстоює відданість українському народу. Треба мати віру в молоді українське покоління. Наш Культ.-Гром. Клуб дає можливість молодим людям, як північній Марії Лісовській, співакові Олександрові Хмільові, а тепер Юркові Козаків, показати громадянству свій талант і амбіції.

Юрій Козак

Дітроїт в 1956 р., в якій дістав 1-шу нагороду „Мішинген Артіст“ в рр. 1953 і 1962 в Дітроїт Арт Інституті та „Мішинген Арт Шоу“ в 1954 р. в Савт Бенді.

Ю. Козак притримується модерної течії в мистецтві, хоч часто малює реалістично, але і в тих образах викидає емоційні композиції. Орудом олійними фарбами й акриловою. Тематикою його праць є переважно злітні сюжети, як тепер репрезентовані на Виставці: Мадонна, Мати Божу з Дитинкою, Мадонна на золотому, Мати Божу з Ісусом, Христос Вероніка, Голгота, Ісус з Апостолами на човні, Церква тощо. Портрети, як: Кардинал П. Сліпий, поет В. Нижанківський, брат Ярема, Дружина Зусі. Врешті мертві природи: Овочі, Яблука, Пшениця, Соняшники тощо.

Громадяни, що цю першу індивідуальну виставку оглядали віднеслись до молодого мистця тепло і закупили чимало образів. Виставка була відчинена 26 - 28 грудня 1969 р. і 2 - 4 січня 1970 р. Молодому мистцеві, Юркові Козаків, щастя і творчих успіхів на мистецькому полі української культури!

В. Несторонич

Л. ЛУЦЬ МАРКІЯ ШАШКЕВИЧ

Ціна \$1.50
"СВОБОДА"
81-83 Grand Street
Jersey City, N.J. 07303

ОРГАНІЗОВАНЕ ЗЛОЧИНСТВО У НЮ ДЖЕРЗІ

(Закінчення зі стор. 201)

ня, в тому і Ріго, що в останніх роках, одержав на три мільйони доларів.

Всі вони, заперечували незаконні діяння. Але як тільки переслухання скінчилися, Пол Ріго поїхав до Вашингтону, аголосився до ЕфбіАй і так як і Валаки, знавав все, що знав, а саме, що 12-15 осіб, місських урядовців та членів КН брали участь у домовленіх контрактів та що він передавав гроші для інших осіб через Тоніа (Тоні Бой) Воярдо. Пол Ріго поставив власті під особливу охорону, бо йому загрожено смертю.

Та на цьому не кінчиться реєстр проступників. Хто у Нью-Йорку не чув про Карміне ДеСаліо? До 1961 р. це був потентат, що іменував посади найближчого міста світу — Нью-Йорку, мав багато до сказання відносно губернатора. Це був фактично бос Таманні Голл, що у праві міста Нью-Йорку.

В останній грудня м. р. лава присяжних м. Нью-Йорку визнала Карміне ДеСаліо винним у трьох закидах підкупства (у зв'язку із комішеном в о д опроводження Джеймса Маркуса) і змови. Поруч нього, на ті ж лави сидів відомий гемстер Антоніо (Тоні Качка) Коралло, що його визнали винним у трьох закидах.

Коза Нестра — це страшний гангрен, що поступово огорнула та опанувала багату ділянку держави, в якій живемо. Нам слід подати помічну руку чинникам, що старяться викоринити це зло.

Замість квітів на свіжу могилу нашого Дорогого Принцеля

б.п. СТЕПАНА СЕНИКА
складом 10.00 доларів
на Фонд „Церква в Потребі“
Владзія і Сурен ТЕР-КАРАПЕТЯН

ПОДЯКА

З волі Всевишнього, 3-го грудня 1969 року
відійшов у Вічність
мій Незабутний МУЖ

ІВАН ШЕПАРОВИЧ

В моїй пам'яті і в глибокому смутку, потікою для мене були і залишились на все слова розради і благої доповіді доповіді зі сторони членів Принцеля нашого роду і членів Співбратів Покійного. Їх зворушлива прихильність, доброта, поради і колюча готовність взяти на себе частину мого тягара — дали мені заспокоєння почуття, що я не сама і що зі мною є приязнь і любов багатьох правдиво людських сердець. Я з полегшим переживанням на собі, що приязнь не втрапляється на березі життя, але може продовжуватись поза могилою.

Прийнявши з адміністративної і ніколи не забуду широкості і прихильності Головної Управи Українського Робітничого Союзу і її достойних представників п. дир. Т. Минька і Йосифа, їх участь в Пам'ятках, на Богослуженні, на цвинтарі і на номінальному обіді була тихим, але шаленим виконанням перед тілами Померлого. Він шалено радів їх присутності.

Я також глибоко зворушена участю в похоронних відправах Всевишнього о. Кешка, о. Шевчука і о. Федина та вишнім співучим Центральним Комітетом УНДО в Європі і Крайової Управи в США, Головною Управою Об'єднання Прихильників УНР в США, Раді і Екзекутиві Товариства Української Кооператив (ТУК), Управою багатьох кооператив „Самозахист“, Відділу „Самозахист“ в Нью-Йорку і Управою та службовців кооператив в Нью-Йорку, Представництвом Виконавчого Органу УНР в Америці, Головною Раді і Управою Асоціації Українців Америки, Управою та Контрольною Комісією Т-ва „Дніпро“, відділ 127 УРСоюзу, Українською Вулицевою Організацією в Нью-Йорку, Комітетом Об'єднання Організацій м. Нью-Йорку.

Мої слова подяки і вдячності пересилаю такій українській пресі, зокрема „Свободі“, „Амеріці“, „Народній Волі“, „Вільному Слову“ і багатьом іншим органам в Америці, Канаді і в Європі, що помістять теплі слова про Покійного і його діяльність в Україні і на чужині.

Дякую за прощальні промови на Пам'ятці п. дир. Т. Минька, адв. І. Фельдман, мтр. Р. Гутенштейн, дир. Т. Крамаренко і ред. Р. Липинський. За дружні, прощальні слова над відірваним могилу шира дика проф. І. Паливоди і інж. Кисилів. За приязню оцінку життя і діяльності Покійного на номінальному обіді передано подяку проф. Іллі Витановичеві, др. В. Пушкарєві, др. Г. Нічид, др. Т. Сандіков, др. Р. Раковському, інж. Б. Рако.

Вдуже мені шире згадувати довголітню віддану лікарську опіку др. І. Мазаревича, що була сполучена з приязню і прихильністю.

Ніколи не забуду цінності п. Оксана Рак, яка часто відвідувала мого хворого мужа, допомагала мені ошукати мене, а тепер спільно мені з допомогою і розрадою.

Зі зворушенням висловлюю окрему подяку ред. Р. Липинському за довготривалу, щирі і віддану дружбу, яка збагатила і улепнула життя мого мужа багатьма гарними переживаннями. Дякую йому за ширість, з якою він взяв на себе чимало турбот з'ясування похорону.

Хай Всевишній випустить всіх тих, які жертвували Службі Божій за сподіваний дім Померлого і тих, яких а тут не могла згадати, а які словами, або ділом шанували Покійного, а мені і цілій нашій родині улегшили тягар важких переживань по безмірній втраті.

МЕЛАНІЯ ШЕПАРОВИЧ і РОДИНА
Нью-Йорк, 3 січня 1970 р.

Увага! Мужеський Квартет Увага!

„КАРАВАНА“

СПІВАЄ У ГАРТФОРДІ, КОНН.
Слово між піснями — ред. Я. ЗАРЕМБА

Субота, дня 17-го січня 1970 року
о год. 5-й по пол. ТОЧНО

Залі Українського Народного Дому
при 961 Wethersfield Avenue

Доклад призначений на добродійні цілі.
Сердечно запрошує Українське Громадянство
м. Гартфорду і околиці

ВІДПІЛ „САМОПОМОЧІ“ у ГАРТФОРДІ
— відбудеться —

Увага! Увага!

Відділи УНСоюзу

БАСЕИНУ ТВЕРДОГО ВУГІЛЛЯ!

В неділю, 18-го січня 1970 р.
в год. 2:00 по полудні

в залі
УКРАЇНСЬКОГО КЛУБУ СВ. МИХАІЛА
у FRACKVILLE, Pa., Route # 122

— відбудеться —

НОВОРІЧНІ ОРГАНІЗАЦІЙНІ ОКОРИННІ ЗБОРИ

в яких повинні взяти участь Окоринні Урядовці та
Представники і Урядовці наступних Відділів
УНСоюзу.

БЕРВІН 104, 333
ПЕНТАГОН 90
КОЛДЕН 201
ФРЕКВІТ 242, 382
ФРЕКВІТ 429
ГЕЗЛЕТОН 85, 314
МАГОНОВ СІТІ 305
МАГОНОВ ПІЛЕНС 365

МІК АДУ 7
МАННЕРСВІЛ 78, 265
МТ. КАРМЕЛ 2
НОРТУМБЕРЛЕНД 357
ШАМОНІ 1
ШЕНАНДОАГ 98
СТ. КЛІР 9, 31, 323

В ПРОГРАМІ:
1. Звіт про працю Окорини в 1969 році;
2. Конвенція кампанія Окорини;
3. Річні справи.

У Зборах візьмуть участь:
Г. Ярослав Падох
головний секретар УНСоюзу

Адольф Словик
обласний організатор УНСоюзу

До участі в Зборах запрошені також всі Члени УНСоюзу та широкій загал Українського Громадянства цілої околиці.

Г. СЛОВИК
секретарка

М. ГЕНТОШ
голова ОК

С. МАЗУР
містоголова

Секція Дружин Лікарів

ПРИ-УКРАЇНСЬКІМ ЛІКАРСЬКІМ ТОВАРИСТВІ в НЮ ЙОРКУ, Н. Й.

Субота,
24-го січня 1970 р.

Год. 7-ма веч.

В заліх
Українського
Інституту

2 Схід 79-та вул.
в Нью-Йорку

ЗАПРОШУЄ
ЛІКАРІВ з РОДИНАМИ
І ПРИЯТЕЛЯМИ НА

ТРАДИЦІЙНУ
ЯЛИНКУ

з РІЗДВЯНОЮ ПРОГРАМОЮ І
ТОВАРИСЬКОЮ ВЕЧІРКОЮ

Гостям раді.
Дохід призначений на добродійні цілі.

Авдиторія Школи св. Юрія
215 Схід 6-та вулиця
в Нью-Йорку, Н. Й.

Заклик Отців Студитів з Вудстоку, Онтаріо, в Канаді

Всесвітні Отці й
Дорогі Мираки!

Монахи Студитів, що прибули декілька літ тому до Канади, та замахали у Вудстоку, Онтаріо, звертаються до Вас з гарячим проханням допомогти їм докінчити будівельну роботу в північних пасторальних центрах.

Отці Студитів просять ласкаво наших Прощаючих Отців, та всіх Мираки, щоб були ласкаві своїми пожертвами приїти з допомогою закінчити монашу Обитель цього правдивого, що з наших часів українського чернецтва.

Прохання ласкаво писати та слати пожертви на адресу Отця Настоятеля:

Rev. Theophan Shewah,
Superior of Studite Monks,
Box 101, 560 Parkinson Ave.,
Woodstock, Ont., Canada.

„Українські традиції живуть“...

(Закінчення зі стор. 1-3)

нею поправно. Української мови, історії, культури; і літератури навчальні діти в суботнійшій Рідній Школі, яка видає мaturalні свідоцтва, що їх визнають, при вступі навіть деякі коледжі.

Окремо згадуємо про Плат, в якому розмовляла мова с. Івана тільки українська. Названо рад учителями, школи і ряд місцевих громадян, які опікуються цим вихованням.

МОНАХИ СТУДИТИВ, що прибули декілька літ тому до Канади, та замахали у Вудстоку, Онтаріо, звертаються до Вас з гарячим проханням допомогти їм докінчити будівельну роботу в північних пасторальних центрах.

Отці Студитів просять ласкаво наших Прощаючих Отців, та всіх Мираки, щоб були ласкаві своїми пожертвами приїти з допомогою закінчити монашу Обитель цього правдивого, що з наших часів українського чернецтва.

Прохання ласкаво писати та слати пожертви на адресу Отця Настоятеля:

Rev. Theophan Shewah,
Superior of Studite Monks,
Box 101, 560 Parkinson Ave.,
Woodstock, Ont., Canada.

„Українські традиції живуть“...

(Закінчення зі стор. 1-3)

нею поправно. Української мови, історії, культури; і літератури навчальні діти в суботнійшій Рідній Школі, яка видає мaturalні свідоцтва, що їх визнають, при вступі навіть деякі коледжі.

Окремо згадуємо про Плат, в якому розмовляла мова с. Івана тільки українська. Названо рад учителями, школи і ряд місцевих громадян, які опікуються цим вихованням.

МОНАХИ СТУДИТИВ, що прибули декілька літ тому до Канади, та замахали у Вудстоку, Онтаріо, звертаються до Вас з гарячим проханням допомогти їм докінчити будівельну роботу в північних пасторальних центрах.

Отці Студитів просять ласкаво наших Прощаючих Отців, та всіх Мираки, щоб були ласкаві своїми пожертвами приїти з допомогою закінчити монашу Обитель цього правдивого, що з наших часів українського чернецтва.

Прохання ласкаво писати та слати пожертви на адресу Отця Настоятеля:

Rev. Theophan Shewah,
Superior of Studite Monks,
Box 101, 560 Parkinson Ave.,
Woodstock, Ont., Canada.

„Українські традиції живуть“...

(Закінчення зі стор. 1-3)

нею поправно. Української мови, історії, культури; і літератури навчальні діти в суботнійшій Рідній Школі, яка видає мaturalні свідоцтва, що їх визнають, при вступі навіть деякі коледжі.

Окремо згадуємо про Плат, в якому розмовляла мова с. Івана тільки українська. Названо рад учителями, школи і ряд місцевих громадян, які опікуються цим вихованням.

МОНАХИ СТУДИТИВ, що прибули декілька літ тому до Канади, та замахали у Вудстоку, Онтаріо, звертаються до Вас з гарячим проханням допомогти їм докінчити будівельну роботу в північних пасторальних центрах.

Отці Студитів просять ласкаво наших Прощаючих Отців, та всіх Мираки, щоб були ласкаві своїми пожертвами приїти з допомогою закінчити монашу Обитель цього правдивого, що з наших часів українського чернецтва.

Прохання ласкаво писати та слати пожертви на адресу Отця Настоятеля:

Rev. Theophan Shewah,
Superior of Studite Monks,
Box 101, 560 Parkinson Ave.,
Woodstock, Ont., Canada.

„Українські традиції живуть“...

ОДУМ — Філія в Ньюарку влаштовує ТРАДИЦІЙНУ МАЛАНКУ

ОДУМ — Філія в Ньюарку влаштовує
ТРАДИЦІЙНУ МАЛАНКУ

ОДУМ — Філія в Ньюарку влаштовує
ТРАДИЦІЙНУ МАЛАНКУ

ОДУМ — Філія в Ньюарку влаштовує
ТРАДИЦІЙНУ МАЛАНКУ

ОДУМ — Філія в Ньюарку влаштовує
ТРАДИЦІЙНУ МАЛАНКУ

ОДУМ — Філія в Ньюарку влаштовує
ТРАДИЦІЙНУ МАЛАНКУ

Оркестра Володимира Бичковського

Початок: год. 8-ма веч.

ЗАПРОШУЄТЬСЯ ВСЕ ГРОМАДИНСТВО.

Оркестра „Дніпро“ — О. СТРОЦЬКОГО
Соліст Б. БЕМКО
Аранжир застави О. ГЕНЗА

Стрий вечірній побажаний.
Столиця просить заохочення в канцеляріях вище поданих Організацій.

На заставу запрошуємо все Українське Громадянство міста Нью-Йорку й околиці.

ТРАДИЦІЙНУ НОВОРІЧНУ ЗАБАВУ

2-ий Відділ 004СУ і Осередок СУМА ім. ген.-хор. Т. Чупринки в Нью-Йорку
— влаштовують —

Субота, 17-го січня 1970 року
Год. 9-та вечора

Авдиторія Школи св. Юрія
215 Схід 6-та вулиця
в Нью-Йорку, Н. Й.

ДОПОМОГА ПОТЕРПІЛИМ ВІД ЗЕМЛЕТРУСУ УКРАЇНЦЯМ В ЮГОСЛАВІЇ...

(Закінчення з стор. 1-01)

славів та рішала звернутися до всіх українських крайових центрів в Америці, щоб і вони зі свого боку склали шкідливу пожертву, пересилаючи її на адресу З-УАДК. УНСОЮЗ таку пожертву склав уже раніше та заповів дальшу допомогу, очікуючи з'ясування потреб.

Проф. д-р Л. Добрянський пропонує „азіацію“ в'єтнамської війни

Президент УКА проф. д-р Лев Добрянський, інформуючи Екзекутивну групу про свою недавню поїздку до В'єтнаму, Кореї, Формози, Тайланду та інших східно-азійських країн, висловив переконання, що найкращою розв'язкою затяжної в'єтнамської війни для її швидкого закінчення, була б не пропозиція президентом Р. Ніксоном „в'єтнамізації“, а „азіація“. Своєю доктрина про „в'єтнамізацію“ тієї війни президент Ніксон будує на переконанні, що південні в'єтнамці, забезпечені американською зброєю та відповідно вишколені, зможе самі успішно відбити комуністичну агресію та звільнити від неї свою країну.

Проф. Л. Добрянський, відвідаючи азійські країни та виходячи з такої ситуації, зустрічаючись з багатьма видатними людьми, включено з головами урядів, вичув у них багато сумнівів у таку можливість. Це відноситься зокрема до Національного Китаю, який вже від давня намагається вислати до боротьби проти комуністичних агресорів у В'єтнамі свої військові частини, але американське командування їх не прийняло, очевидно на доручення з Вашингтону. Це відноситься й до інших азійських країн. Проф. Лев Добрянський переконаний, що коли б такої відмови не було й коли б азійські країни могли без будь-якого спротиву вислати до Південного В'єтнаму свої війська, то війна у В'єтнамі була б швидко закінчена. Тому він пропонує „азіацію“ цієї війни і ця його концепція має відповідну увагу також у Вашингтоні, як це потвердив м. і. його виступ у Пресовому Клубі в столиці після його повернення з Азії в середині грудня минулого року.

У своєму звіті проф. Лев Добрянський затронув не тільки ряд інших проблем, пов'язаних з активністю УКА у Вашингтоні та на міжнародному терені. Цього року лево у складі з'ясується справа традиційного вже 22 січня Дня Української Незалежності в Конгресі. Це

з одного боку тому, що саме в тому дні, 22-го січня, президент Ніксон виступив на спільній сесії Конгресу своє послання про Стан Унії, отже відзначення Дня Української Незалежності треба буде перенести на вівторок, 27-го січня. Цього року також не буде — як це було досі — проведена українським священством молитва в Сенаті, тільки в Палаті Репрезентатів. Інформуючи про „український стан унії“ у Вашингтоні, д-р Л. Добрянський висловив побажання, щоб громадяни українського роду виявляли більше підтримки для тих законодавців, що прихильно цікавляться українськими справами. До таких законодавців належить сенатор Дад з Коннектикута та конгресмен Фіген з Огайо, які вже в травні цього року матимуть правобори.

Президія Секретаріату СКВУ в Нью-Йорку

З черги п. Йосип Лисогір і ред. Ігнат Вільямський поінформували Екзекутивну УКА про плани на наступну сесію Секретаріату Світового Конгресу Вільямів Українців, що відбувся в Торонто 27 і 28-го грудня м. р. та під час якого відбулися формальна передача виконавчих повноважень, що їх досі мали члени Президії Секретаріату в Канаді, таким членам Президії в ЗСА. Президію СКВУ від першого січня ц. р. становлять Йосип Лисогір — президент, Ігнат Вільямський — генеральний секретар, проф. д-р Богдан Гнатюк — скарбник та Владислав Метислав, проф. д-р Матвій Стахів, пані Олена Лотоцька і мін. Юлія Ревач — члени. В Канаді, Європі, Австралії та країнах Південної Америки є їхні заступники і наставники. Формально перенесення Президії Секретаріату з Канади до ЗСА на наступну сесію, але фактично воно зможеться наступити швидко з початком лютого, як ексекутивний директор Секретаріату д-р Михайло Сосновський злікадує всі справи Президії у Вінніпегу.

Понад \$ 89,000 УНФонду в 1969 р.

В минулому 1969-му році до каси УКА Комітет вплинуло точно \$ 89,626.82 з датків і пожертв до Національного Фонду — ствердив у своєму звіті ексекутивний директор канцелярії УКА мгр Іван Базарко. До цього додучи прибутки з Десятого Конгресу в сумі \$ 16,980.00 та прибутки продажу книжок і журналів в су-

мі \$ 2,993.00, отже всі прибутки до каси УКА в 1969 році вийшли \$ 109,600.32, що разом зі сальдо з попереднього, 1968-го року, становило суму \$ 124,020.88. Видатків в тому часі, включно з видатками, зв'язаними з Десятим Конгресом, було на суму \$ 105,266.13, отже сальдо на 1-го січня 1970-го року вийшло \$ 18,754.75. Мгр І. Базарко з окремим признанням ствердив, що вплив датків і пожертв до УНФонду в грудні вийшов \$ 27,469.00. Із кінцевого річного сальдо — як це було доперішній практикою — відложено 10% до запасного фонду, що призначений на придбання відповідного дому для УКА та який тепер уже вийшов \$ 70,000. Мгр І. Базарко склав підсумковий звіт з впливів до УНФонду з поодиноких громад, 6-20 громад, з яких одержано до УНФонду по понад тисячу доларів. Ці громади: Нью-Йорк (\$ 9,601), Філадельфія (\$ 8,220), Чикаго (\$ 5,147), Дітройт (\$ 5,038), Ньюарк-Транстон (\$ 5,007), Гартфорд (\$ 2,579), Рочестер (\$ 2,530), Сиракузи (\$ 2,476), Клівленд Парма (\$ 2,434), Лорейн (\$ 2,176), Боуфалло (\$ 2,062) та понад одну тисячу з громад: Джерсі Сіті, Понтіаки, Нью-Гейвен, Бостон, Вільямсбург, Клівтон-Пасейк-Патерсон, Балтимор, Міннеаполіс і Вільямсбург.

Переорганізація праці Екзекутивної УКА

Перед нарадами Екзекутивної, що почалися о год. 7-й вечора, відбулася в полудневих годинах свої наради Спеціальна Комісія для переорганізації праці Екзекутивної УКА, в склад якої входили: Й. Лисогір, І. Вільямський, д-р М. Стахів, мгр І. Базарко, А. Чорняк, докторський та д-р Ст. Спрингс та яка на нарадах Екзекутивної запропонувала таку реорганізацію праці на базі комісій. Запропоновано створення десяти таких комісій: 1) Координації виховної дії і організації шкільництва, 2) церковних справ, 3) координації дії жіночих організацій, 4) зовнішніх справ, 5) організації військових справ, 6) оборони прав України, 7) фінансової, 8) суспільної опіки, 9) координації діяльності студентських і молодіжних організацій та 10) публікацій та інформації. Кожну з цих комісій о-

формувати до 2-го січня, про наслідки кореспонденцію та анекдоти і апітати закінчено о год. 12-й опівночі ці чергові наради Екзекутивної УКА, в якій взяло активну участь 21 її членів.

Інформації про цього-річне святкування 2-го січня, про наслідки кореспонденцію та анекдоти і апітати закінчено о год. 12-й опівночі ці чергові наради Екзекутивної УКА, в якій взяло активну участь 21 її членів.

Понад \$ 89,000 УНФонду в 1969 р.

В минулому 1969-му році до каси УКА Комітет вплинуло точно \$ 89,626.82 з датків і пожертв до Національного Фонду — ствердив у своєму звіті ексекутивний директор канцелярії УКА мгр Іван Базарко. До цього додучи прибутки з Десятого Конгресу в сумі \$ 16,980.00 та прибутки продажу книжок і журналів в су-

чоловатиме член Екзекутивної УКА, а в їх склад можуть входити члени керівних органів УКА: Екзекутивної, Політичної Ради, Ради Директорів та Контрольної Комісії і Товариського Суду. Особовий склад цих комісій буде проголошений на засіданні Ради Директорів, яке має відбутися — згідно зі статутами — у першу суботу березня, себто в суботу, 7-го березня ц. р. Засідання Політичної Ради відбудеться в суботу, 4-го квітня ц. р. У засіданні Ради Директорів цього року вперше візьмуть участь голоси — згідно з постановою Десятого Конгресу — чи уповноважені 12 Відділів УКА, вибір яких відбудеться кореспонденційним шляхом.

Висота Національного Датку тепер мінімально \$ 15.00

Український Народний Фонд при УКА був встановлений на Четвертому Конгресі Американських Українців точно 20 років тому і тоді мінімальну висоту Національного Датку визначено на \$ 10.00. Від того часу і платні і податки на багато збільшилися, десять дол. має тепер лише половина тієї вартості, що їх мало 20 років тому, отже Десятий Конгрес рекомендував відповідно збільшити й мінімальну суму Національного Датку. П'єтновано на \$ 15.00, що зобов'язує вже в цьому 1970-му році. Екзекутивна УКА висловила впевненість, що платники Національного Датку не тільки приймуть цю постанову, але й висоту свого Датку ще й доповільно більше піднесуть, відповідно до їх спроможності.

Інформації про цього-річне святкування 2-го січня, про наслідки кореспонденцію та анекдоти і апітати закінчено о год. 12-й опівночі ці чергові наради Екзекутивної УКА, в якій взяло активну участь 21 її членів.

Інформації про цього-річне святкування 2-го січня, про наслідки кореспонденцію та анекдоти і апітати закінчено о год. 12-й опівночі ці чергові наради Екзекутивної УКА, в якій взяло активну участь 21 її членів.

Інформації про цього-річне святкування 2-го січня, про наслідки кореспонденцію та анекдоти і апітати закінчено о год. 12-й опівночі ці чергові наради Екзекутивної УКА, в якій взяло активну участь 21 її членів.

Понад \$ 89,000 УНФонду в 1969 р.

В минулому 1969-му році до каси УКА Комітет вплинуло точно \$ 89,626.82 з датків і пожертв до Національного Фонду — ствердив у своєму звіті ексекутивний директор канцелярії УКА мгр Іван Базарко. До цього додучи прибутки з Десятого Конгресу в сумі \$ 16,980.00 та прибутки продажу книжок і журналів в су-

чоловатиме член Екзекутивної УКА, а в їх склад можуть входити члени керівних органів УКА: Екзекутивної, Політичної Ради, Ради Директорів та Контрольної Комісії і Товариського Суду. Особовий склад цих комісій буде проголошений на засіданні Ради Директорів, яке має відбутися — згідно зі статутами — у першу суботу березня, себто в суботу, 7-го березня ц. р. Засідання Політичної Ради відбудеться в суботу, 4-го квітня ц. р. У засіданні Ради Директорів цього року вперше візьмуть участь голоси — згідно з постановою Десятого Конгресу — чи уповноважені 12 Відділів УКА, вибір яких відбудеться кореспонденційним шляхом.

Висота Національного Датку тепер мінімально \$ 15.00

Український Народний Фонд при УКА був встановлений на Четвертому Конгресі Американських Українців точно 20 років тому і тоді мінімальну висоту Національного Датку визначено на \$ 10.00. Від того часу і платні і податки на багато збільшилися, десять дол. має тепер лише половина тієї вартості, що їх мало 20 років тому, отже Десятий Конгрес рекомендував відповідно збільшити й мінімальну суму Національного Датку. П'єтновано на \$ 15.00, що зобов'язує вже в цьому 1970-му році. Екзекутивна УКА висловила впевненість, що платники Національного Датку не тільки приймуть цю постанову, але й висоту свого Датку ще й доповільно більше піднесуть, відповідно до їх спроможності.

Інформації про цього-річне святкування 2-го січня, про наслідки кореспонденцію та анекдоти і апітати закінчено о год. 12-й опівночі ці чергові наради Екзекутивної УКА, в якій взяло активну участь 21 її членів.

Інформації про цього-річне святкування 2-го січня, про наслідки кореспонденцію та анекдоти і апітати закінчено о год. 12-й опівночі ці чергові наради Екзекутивної УКА, в якій взяло активну участь 21 її членів.

Інформації про цього-річне святкування 2-го січня, про наслідки кореспонденцію та анекдоти і апітати закінчено о год. 12-й опівночі ці чергові наради Екзекутивної УКА, в якій взяло активну участь 21 її членів.

Інформації про цього-річне святкування 2-го січня, про наслідки кореспонденцію та анекдоти і апітати закінчено о год. 12-й опівночі ці чергові наради Екзекутивної УКА, в якій взяло активну участь 21 її членів.

Інформації про цього-річне святкування 2-го січня, про наслідки кореспонденцію та анекдоти і апітати закінчено о год. 12-й опівночі ці чергові наради Екзекутивної УКА, в якій взяло активну участь 21 її членів.

Інформації про цього-річне святкування 2-го січня, про наслідки кореспонденцію та анекдоти і апітати закінчено о год. 12-й опівночі ці чергові наради Екзекутивної УКА, в якій взяло активну участь 21 її членів.

Інформації про цього-річне святкування 2-го січня, про наслідки кореспонденцію та анекдоти і апітати закінчено о год. 12-й опівночі ці чергові наради Екзекутивної УКА, в якій взяло активну участь 21 її членів.

Інформації про цього-річне святкування 2-го січня, про наслідки кореспонденцію та анекдоти і апітати закінчено о год. 12-й опівночі ці чергові наради Екзекутивної УКА, в якій взяло активну участь 21 її членів.

Інформації про цього-річне святкування 2-го січня, про наслідки кореспонденцію та анекдоти і апітати закінчено о год. 12-й опівночі ці чергові наради Екзекутивної УКА, в якій взяло активну участь 21 її членів.

Інформації про цього-річне святкування 2-го січня, про наслідки кореспонденцію та анекдоти і апітати закінчено о год. 12-й опівночі ці чергові наради Екзекутивної УКА, в якій взяло активну участь 21 її членів.

Інформації про цього-річне святкування 2-го січня, про наслідки кореспонденцію та анекдоти і апітати закінчено о год. 12-й опівночі ці чергові наради Екзекутивної УКА, в якій взяло активну участь 21 її членів.

Інформації про цього-річне святкування 2-го січня, про наслідки кореспонденцію та анекдоти і апітати закінчено о год. 12-й опівночі ці чергові наради Екзекутивної УКА, в якій взяло активну участь 21 її членів.

Інформації про цього-річне святкування 2-го січня, про наслідки кореспонденцію та анекдоти і апітати закінчено о год. 12-й опівночі ці чергові наради Екзекутивної УКА, в якій взяло активну участь 21 її членів.

Інформації про цього-річне святкування 2-го січня, про наслідки кореспонденцію та анекдоти і апітати закінчено о год. 12-й опівночі ці чергові наради Екзекутивної УКА, в якій взяло активну участь 21 її членів.

Інформації про цього-річне святкування 2-го січня, про наслідки кореспонденцію та анекдоти і апітати закінчено о год. 12-й опівночі ці чергові наради Екзекутивної УКА, в якій взяло активну участь 21 її членів.

Інформації про цього-річне святкування 2-го січня, про наслідки кореспонденцію та анекдоти і апітати закінчено о год. 12-й опівночі ці чергові наради Екзекутивної УКА, в якій взяло активну участь 21 її членів.

Інформації про цього-річне святкування 2-го січня, про наслідки кореспонденцію та анекдоти і апітати закінчено о год. 12-й опівночі ці чергові наради Екзекутивної УКА, в якій взяло активну участь 21 її членів.

Інформації про цього-річне святкування 2-го січня, про наслідки кореспонденцію та анекдоти і апітати закінчено о год. 12-й опівночі ці чергові наради Екзекутивної УКА, в якій взяло активну участь 21 її членів.

СПОРТ

Регарує В. Сохан

„КНІВ“ РОЧЕСТЕР
ЗАКІНЧИВ РІК
ПЕРЕМОГОЮ

„Кнів“ — Гангеріан-Ам. СК 5:2

Останні футбольні змагання 1969 року, цим разом змагання за Чашу „Нортвестер“, розіграні сумісськими футбольними „Кісва“ з дружиною малярів і закінчили їх гарною перемогою 5:2. В нападі „Кісва“ заграв вперше В. Скопен і студент американець Р. Течіра. Ці два змагання значно змінили передову лінію „Кісва“, яка була послаблена в декількох останніх змаганнях браком Андрія Слукі, який вийшов до Каліфорнії, та Богдана Процика, який відійшов до армії.

Змагання з малярами відбулися під час снігових нагрівів, яке вже було покрито снігом. Все такі гра була швидко цікава. Ворота для „Кісва“ здобув: Д. Когут 2, В. Скопен, Р. Течіра і Р. Куділо по одній.

30-го листопада „Кнів“ відбув змагання з дружиною „Джерман-Амерікенс“ також в часі снігових. Цю зустріч з циклу гор за аматорську чашу ЗСА програли футбольні „Кісва“ виступивши 1:6. Одинокий ворота для „Кісва“ здобув Д. Когут. М. М.

— о —

„ЛЕВІ“ ВІДПАЛИ
ВІД ГОР ЗА АМАТОРСЬКУ
ЧАШУ

„Леві“ — „Грін Вайт“ 0:4

Чикаго, 7-го грудня. Футбольна дружина „Леві“ потерпіла поразку в другому кругі гор за аматорську чашу ЗСА, переможцем яких в минулому році були „Британські Леві“ з Вашингтону. Як можна було сподіватися, „Леві“ натрапили в цій зустрічі на сильнішого суперника з Вищої Дивізії німецьку дружину „Грін Вайт“, в складі якої вже три роки грав колишній змагун „Леві“ Леонід Скороход, та програли з рахунком 0:4, і цим самим відпали від дальших гор за аматорську чашу.

Змагання „Леві“ з німцями відбулися серед несприятливих умов, при зимній морозній погоді із кількадецим снігом на грині Лейн Технікел Гайскул. Важкий терен взагалі не надавався до гри, зокрема для

П. Головатий

П. Головатий

П. Головатий

П. Головатий

П. Головатий

П. Головатий

П. Головатий

П. Головатий

П. Головатий

П. Головатий

П. Головатий

П. Головатий

П. Головатий

П. Головатий

П. Головатий

П. Головатий

П. Головатий

П. Головатий

П. Головатий

П. Головатий

П. Головатий

П. Головатий

П. Головатий

дружиною „Леві“, яка грала короткими і точними подачами. Зустрічі пригледалося всього 25 осіб, тому й до каси вплинуло зі вступів лише 30.00 дол. Дефіцит із цих змагань мусить покрити „Леві“ і „Грін Вайт“. Можна тільки дивуватися, що Національна Футбольна Ліга Чикаго дозволяє, чи призначає в таку погоду відбуватися змагання, бо це зовсім не сприяє поширенню та популяризації футболу в Америці і не приносить ніякої моральної, ані тим більше фінансової користі для дружин, які змушені грати в таких умовах.

У першій половині були „Леві“ рівноправним противником для німців. В цій півдані „Леві“ не використали кількох нагод здобути ворота (сніг, хованське гриче та мокрий м'яч), але „Грін Вайт“ таки стріляли припадково одні ворота. Після перерви сильніший фізично німці прийшли до слова та, здобувачи терен довгими подачами, стріляли багато разів по воротах „Леві“. Другі ворота на 57-й хвилині забили остаточно дружину „Леві“. Описали впади треті ворота на 75-й хвилині зустрічі, та четверті на 80-й хвилині. При кінці змагань грали „Леві“ лише в десятку, тому, що перемаральні воротар Вадим Мишалів зійшов з грини. Його місце зайняв шопер Микола Іванчик, який в останніх хвилинах все ще пописався, обороняючи один сильний низкий стріл попри стовп воріт.

Поразка „Леві“ була передбачена, отже не була трагедією. Були це останні змагання „Леві“ у 1969 році, який з ювілейним роком двадцятиріччя існування У-А-С-Т „Леві“. В зимовій перерві треба б „Леві“ підняти велику руханкову залю, щоб в ній відбувалися постійно солідні тренінги і так вже підготовлялися до весняного сезону, в якому на закінчення ювілейного 20-го року добре було б вибороти повернення „Леві“ до Вищої Дивізії Національної Футбольної Ліги стейту Іллінойс.

Склад „Леві“: Вадим Мишалів, Медина, Еліяшевський, Стаховський, Козібі, (в другій півдані Іванчик), Яворський, Гордінський, Войко, Шлапак, Гаррісон, Євген Мишалів, Стефан Дижурко і Степан Вакум.

П. Головатий

П. Головатий

П. Головатий

П. Головатий

П. Головатий

П. Головатий

П. Головатий

П. Головатий

П. Головатий

П. Головатий

П. Головатий

П. Головатий

П. Головатий

П. Головатий

П. Головатий

П. Головатий

П. Головатий

П. Головатий

П. Головатий

П. Головатий

П. Головатий

П. Головатий

П. Головатий

П. Головатий

П. Головатий

П. Головатий

П. Головатий

П. Головатий

П. Головатий

П. Головатий

П. Головатий

П. Головатий

П. Головатий

П. Головатий

НА МЕДИЧНІ ТЕМИ

Регарує В. Сохан

Регарує В. Сохан

Регарує В. Сохан

Регарує В. Сохан

Регарує В. Сохан

Регарує В. Сохан

Регарує В. Сохан

Регарує В. Сохан

Регарує В. Сохан

Регарує В. Сохан

Регарує В. Сохан